

1/2025

ČASOPIS CÍRKVE ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE

advent

Téma: Radost z víry

str. 6

Teologická konference 2024
str. 16

Sbor, který vychovává učedníky
str. 31

pf 2025

TÉMA

8 | **Tajemství radosti**

Neal C. Wilson

TÉMA

10 | **Proměňující moc radosti**

Carlos A. Camacho

ADRA ČR

28 | **Překvapení dobrem**

Martina Špinková

ADRA SLOVENSKO

36 | **Budujeme lepší budoucnost**

Martin Pavelka

MODLÍME SE ZA...

39 | **Slovinsko**

Pavel Novotný

PATHFINDER

44 | **Vůdcovský kurz MSS**

Lukáš Jureček

Advent, číslo 1/2025, vychází v lednu 2025.
Časopis vychází 10× ročně, ISSN 1210-3365,
registrační číslo MK ČR 6982.

Vydává – Církev adventistů sedmého dne,
Londýnská 623/30, 120 00 Praha 2
www.casd.cz

Šéfredaktor – Vítězslav Chán,
chan@adventorion.cz

Jazyková redakce – Eva Bělíčková, Marie Kou-
kolová

Redakční rada – David Čančík, Jan Matoušek,
Lukáš Jureček, Jan Kubík, Jan Libotovský,
Daniel Márföldi

Technická redakce – JUPOS, s. r. o., Ostrava

Tisk – tiskárna ARTRON, s. r. o., Boskovice

Objednávky

ČR: +420 603 553 628, expedice@adventorion.cz

SR: +421 918 493 713, 905 589 935
adventorion@adventorion.sk

Adresa ke stažení:
www.adventorion.cz/ke-stazeni

Příspěvky zasílejte na:
redakce@adventorion.cz

Foto na obálce: www.pexels.com

Foto: 11, 39, 40, 42, 43 – www.pexels.com;
7, 8, 9, 24, 39, 41 – www.wikipedia.org

Tématem prvního čísla Adventu v letoš-
ním roce je „radost z víry“. A myslím si,
že je to velmi praktické a důležité téma.
Existují lidé, kteří si představují víru jako
něco nepředstavitelně těžkého, co si člověk
musí tvrdě „odpracovat“. Život s Kristem
je pro ně vlastně břemeno plné toho, co se
„nesmí“ nebo „nemá“ dělat. Žijí život ve
strachu, že udělají něco nepatřičného a ne-
správného. Protože pak dříve či později přijde
trest. Pro radost z víry v Krista tu vůbec není
místo.

Tento způsob uvažování jsem si sám pro
sebe označil jako „středověký typ myšlení“. Smrt,
nemoci, mor, chudoba, politická nejis-
tota a nejistý výhled spojený s neúrodou nebo
nějakou novou válkou – to byla každodenní
realita lidí žijících v Evropě v době středo-
věku. Nebyl důvod k radosti, život jen kráčet
od jedné katastrofy ke druhé.

Toto číslo Adventu však chce nabídnout
alternativu. Jiný úhel pohledu. Tento model
jsem si (pro sebe) nazval „biblické myšlení“. Bible
nás vede k tomu, abychom se nedívali
pouze na současnou realitu – rozdělené
národy, populističtí politici, rezistentní bak-
terie, změny klimatu, sucho nebo povodně
nebo cokoli jiného. Bible nás vybízí, aby-
chom se „napřímili“ a „zvedli hlavu“ (L 21,28)
a pohled upřeli na Krista (Žd 12,2). Proč?
Protože v Písmu nejde tolik o to, co se mo-
mentálně děje. Jde spíše o nadějný výhled
do budoucnosti. Kristus, který stojí na konci
pozemských dějin – to je důvod k radosti,
to je skutečné „věčné evangelium“ (Zj 14,6).
Vždyť naše „vykoupení“ je blízko (L 21,28).
Souhlasíte?

Moc bych vám, čtenářům našeho časo-
pisu, přál, abychom se drželi této naděje
a díky ní prožívali hlubokou radost v celém
roce 2025.

— Vítězslav Chán,
šéfredaktor časopisu Advent

Přání do nového roku

Stojíme na prahu nového roku s očekáváním, co přinese. Věříme v Boží lásku a ta nás přivádí k údivu nad darem života, nad zvláštní a neopakovatelnou příležitostí žít. Zázrak, který je jedinečný. Když už tedy žijeme ten svůj jedinečný a neopakovatelný život, tak stojí za to zvážit, jak ho prožít. V této souvislosti chci zmínit biblický text z evangelia Matouše: *„Ještě jiné podobenství jim předložil: „Království nebeské je jako hořčičné zrnko, které člověk zasel na svém poli. Je sice menší než všechna semena, ale když vyroste, je větší než ostatní byliny a je z něj strom, takže přilétají ptáci a hnízdí v jeho větvích““ (Mt 13,31.32).*

Jaké je Ježíšovo království? *„Království nebeské je jako hořčičné zrnko... Menší než všechna semena.“* Jak rozumět tomuto přirovnání? Ježíš v další části podobenství poskytuje i výklad. *„Dobré semeno jsou synové království“* (Mt 13,38). Překvapivé? Možná se více setkáváme ve výkladu tohoto podobenství s názorem, že dobré semeno je Boží slovo, které padne do úrodné půdy lidského srdce. Jenže biblický text přináší jiný výklad. Dobrým semenem je člověk.

Obraz semene a nejmenšího zrna odkazuje na úžasný potenciál. Jde o nepatrné hořčičné zrnko a to má schopnost změny, růstu a nakonec se stává větším než ostatní byliny. Dokonce z něho vyrostе strom. Tajemství růstu je ukryto v možnostech malého zrna. Za určitých podmínek může vzklíčit,

vyrůst, později nést plody, a navíc ještě sloužit jako útočiště pro tuctvo.

Když přijímáme Krista, přijímáme hodnoty Božího království, stáváme se hořčičným zrnem. Stáváme se možností. Pán Bůh nás obdaroval. Tento dar je od Boha smysluplný jedině ve chvíli, kdy se probudí, vzklíčí a vzejde z něj život, nový život. Jedině Bůh dává vzrůst. Z nejmenšího se v Božích rukách stává to největší.

Život v Božím království nám nabízí úžasnou příležitost najít si v něm místo a hledat, co dál, co dalšího, hlubšího Pán Bůh připravil pro mne. Pokaždé jde o něco jedinečného. Je potřebné být trvale nespokojen s tím, co je. Následovat Krista, ať to stojí, co to stojí. Nepromarnit svůj život, nezhodit příležitost žít doopravdy s Kristem.

Přeji vám do nového roku, abyste hlouběji poznávali Boží vůli ve vašem životě, nalézali nové cesty, jak žít s Ježíšem, sloužili druhým a neztráceli touhu po životě s Kristem. Ať vám Pán v této touze požehná.

— **Peter Čík, předseda ČSU CASD**

Už jsme si zvykli říkat, že žijeme ve zvláštní době. Děje se toho kolem nás tolik, že to ani nestihnáme sledovat. Zlé věci se čím dál častěji stávají i dobrým lidem. Každý den přináší novou tragédii, která zasahuje mnohé z nás. Co s tím?

Můžeme propadat panice. Můžeme všechno zveličovat. Můžeme i všechno bagatelizovat. Apoštol Petr v úvodu

svého prvního dopisu píše: „Drazí přátelé! Bůh vás už dávno znal a vyvolil, abyste se stali jeho dětmi. Duch svatý působil ve vašich srdcích, očistil vás krví Ježíše Krista, abyste žili životem jemu podobným. Kéž vám Bůh bohatě žehná a vysvobozuje vás od všech úzkostí a strachů!“

Do nového roku 2025 vám přeji, abyste se nebáli – zla, zlých lidí, přítomnosti ani budoucnosti. Protože Bůh je nejsilnější, nejmocnější a nejschopnější. Přeji vám, aby vaší jistotou v nejistém světě byl sám Ježíš Kristus. On přináší něco zcela jiného než odsuzování, odmítání, kritizování či zatracování. Přináší odpuštění, milost, přijetí a neměnnou lásku. On si nás jednoduše vyvolil.

Přeji vám, abyste svůj život na této zemi prožívali smysluplně, prospěšně a aby byl protkáán vírou, nadějí a láskou. A aby druzí lidé díky vašemu životu chválili Boha a toužili ho poznat.

— Vít Vurst, předseda ČS CASD

„Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle.“ (L 2,14; B21)
Nebeské zástupy takto chválí Boha a zvěstují narození Spasitele. Tento text je spojen s koncem roku a Vánocemi již po staletí. Zaznívá v množství variací od modliteb a písní přes betlémy až po různá přání a prohlášení. Je zde ale drobná chyba oproti původnímu biblickému textu. „Lidem dobré vůle“ místo „lidem dobrá vůle“. Komu je určen pokoj? Jen lidem s dobrou vůlí, nebo i těm ostatním?

Žel mnozí stále zůstávají u toho neepochopeného smyslu staročekského vyjadřování a užívají slov „pokoj lidem dobré vůle“ ve smyslu lidské kvalifikace a třídí lidi na dobré a špatné. Konají se „koncerty lidí dobré vůle“, připíjí se všem „lidem dobré vůle“, přeje se pokoj „lidem dobré vůle“. A tak se lidé rozdělují na ty, kteří tu dobrou vůli mají, a na

ty, kteří ji nemají. Je smutné, že to, co lidi obvykle rozděluje, není zlá a dobrá vůle, ale jen ta dobrá. Většina lidí totiž připisuje dobrou vůli sobě a všem, kteří mají stejný či podobný názor. Zbytku světa pak dobrou vůli upírají. Nás křesťany nevyjímaje. Přitom naším posláním není hodnotit vůli lidí, ale šířit Boží dobrou vůli.

Bůh mne i tebe tak miluje, že nemohl zůstat v nebi na výsostech, ale stal se člověkem. Jeho dobrou vůlí se snížil na naši úroveň. To je něco úžasného. Dobrá vůle není podmínkou. Dobrá vůle je naopak darem, který Bůh rozdává. Ne svou, ale Boží dobrou vůli máme šířit všude kolem sebe. To ať je naším mottem pro každý den nového roku.

— Daniel Dobeš, předseda MSS CASD

„Nemám väčšej radosti, ako keď počujem, že moje deti žijú v pravde.“ (3Jn 1,4)
Božia radosť sa naplňa v životoch jeho detí, ktoré žijú v pravde. Prelom roka je pre nás symbolickým medzníkom – časom na zastavenie, zamyslenie a hľadanie Božej vôle pre naše životy, svet okolo nás a našu cirkev. V tejto chvíli je dôležité pripomenúť si, že naša radosť, pokoj a smerovanie vychádzajú z toho, keď svojimi životmi oslavujeme Boha.

Prajem nám všetkým, aby sme v roku 2025 žili svoje životy na Božiu slávu. Lebo keď žijeme v pravde, nielenže nachádzame radosť vo vzťahu s Pánom Ježišom, ale obohacujeme aj spoločenstvo veriacich. V takej jednote a pravde je skutočná radosť – radosť, ktorú prežíva Boží ľud aj samotné nebesia.

Na záver vás, milé sestry a milí bratia, chcem povzbudiť a uistiť slovami apoštola Jána: *„Modlím sa za vás, aby ste mali tak dobre na tele, ako na duchu.“*

Nech vás Pán Boh sprevádza, posilňuje a naplňa vo všetkom, čo vás v novom roku 2025 čaká.

— František Kolesár, předseda SZ CASD

Tajemství radosti

Ted N. C. Wilson,
předseda Generální konference CASD

**Noc byla temná a kamenná
podlaha studená, když byli
spoutaní vězni vrženi
do nejhlubší a nejtemnější
části vězení a jejich bosé nohy
byly sevřeny do klády.
Byli potlučení a krváceli
po krutém bití, kterým právě
prošli; oči obou mužů
se postupně přizpůsobovaly
šerému prostředí vězení.**

Pavel a Silas byli v makedonském městě Filipy, kde kázali evangelium, když je začala pronásledovat démonem posedlá dívka, která křičela a působila rozruch všude, kam přišli. „Nakonec Pavel zlého ducha pokáral slovy: ‚Ve jménu Ježíše Krista ti přikazuji, abys z ní vyšel!‘ A v tu chvíli ji ten zlý duch opustil. Když si její páni uvědomili, že tím přišli o svůj zisk, uchopili Pavla a Silase a vlekli je na náměstí před městskou správu“ (Sk 16,18.19).

Žádný soud se nekonal, jen rozružený dav, lži a zkorumpovaní úředníci. Páni zachráněné otrokyně, motivováni chamtivostí a závistí, obrátili svůj hněv proti dvěma misionářům, kteří ji vysvobodili ze života v démonické posedlosti a otroctví.

Když leželi na chladné kamenné podlaze, potlučení a krvácející, stěžovali si Pavel a Silas na své hrozné poměry a zjevně nespravedlivé zacházení? Ne! Jejich srdce byla naplněna radostí, když se modlili a zpívali Bohu chvalozpěvy (viz Sk 16,25).

Není to poprvé, co vidíme Kristovy následovníky, jak se radují ve zkoušce. Ve Sk 5 Petr a další apoštolové odvážně svědčí před židovskou radou, kterou tvořil velekněz „se svými lidmi“ (Sk 5,21). Svědectví učedníků zasáhlo vůdce až do srdce a ti se rozzuřili. Nebýt zásahu váženého učitele Gamaliela, byli by učedníci nepochybně hned zabiti. Místo toho je zbili a „zakázali jim mluvit ve jménu Ježíšovu“ (Sk 5,40).

Jaká byla jejich reakce? „A oni odcházeli z velerady s radostnou myslí, že se jim dostalo té cti, aby nesli potupu pro jeho jméno. Dále učili den co den v chrámě i po domech a hlásali evangelium, že Ježíš je Mesiáš“ (Sk 5,41.42).

Forum
ve městě
Filipy
(antické
náměstí)

Apoštol Jakub tuto radost vyjadřuje v první kapitole svého listu: „*Mějte z toho jen radost, moji bratři, když na vás přicházejí rozličné zkoušky. Vždyť víte, že osvědčí-li se v nich vaše víra, povede to k vytrvalosti. A vytrvalost ať je dovršena skutkem, abyste byli dokonalí a neporušení, prosti všech nedostatků*“ (Jk 1,2–4).

Žádná trpělivost ani radost

Trpělivost a radost byly dvě věci, které učedníkům chyběly onoho osudného pátku, kdy byl jejich Pán ukřižován. Byli zdrceni na těle i na duši a svět se jim zdál vskutku temný, protože zapomněli na Ježíšova slova, která k nim promluvil jen několik dní předtím: „*Hle, jdeme do Jeruzaléma a Syn člověka bude vydán velekněžím a zákoníkům; odsoudí ho na smrt a vydají pohánům, budou se mu posmívat, poplívají ho, zbičují a zabijí; a po třech dnech vstane*“ (Mk 10,33.34).

Po vzkříšení Kristovým apoštolům pomalu svítila radost. Když ženy přišly od hrobu s úžasnou zprávou, že Kristus vstal z mrtvých, „... *těm však ta slova připadala jako blouznění a nevěřili jim*“ (L 24,11). Teprve když ho spatřili na vlastní oči, dovolili radosti, aby naplnila jejich srdce.

Ježíš učedníkům jemně připomněl své dřívější poučení: „*To jsem měl na mysli, když*

jsem byl ještě s vámi a říkal vám, že se musí naplnit všechno, co je o mně psáno v zákoně Mojžíšově, v Prorocích a Žalmech“ (L 24,44). A pak s nimi studoval Bibli a pomohl jim, „*aby porozuměli Písmu*“ (verš 45), ujistil je o jejich poslání kázat v jeho jménu „*všem národům*“ (L 24,47) a o zaslíbení „*moci z výsosti*“ (L 24,49).

Jejich srdce byla naplněna radostí, když se modlili a zpívali Bohu chvalozpěvy.

Jejich srdce „hořela“ (viz L 24,32) naplněná radostí i o 40 dní později, když se po Kristově nanebevstoupení „... s velikou radostí navrátili do Jeruzaléma“ (verš 52).

Tajemství radosti

Bible nás učí tajemství pravé radosti. Nenajdeme ji v pocitech nebo okolnostech, které se mění ze dne na den, z okamžiku na okamžik. Žalmista odhaluje, kde se nachází jediná skutečná a trvalá radost: „Dobrořečím Hospodinu, on mi radí, i v noci mě moje ledví napomíná. Hospodina stále před oč

si stavím, je mi po pravici, nic mnou neotře-se. ... Stezku života mi dáváš poznat; **vrcholem radosti je**

Právě v Kristově přítomnosti se nachází pravá radost.

být s tebou, ve tvé pravici je neskonale blaho“ (Ž 16,7–11).

Právě v Kristově přítomnosti se nachází pravá radost. Jak ale praktikovat jeho přítomnost dnes, když už fyzicky nechodí po zemi? Je to prostřednictvím **jeho slov**, jak jsou zaznamenána v Bibli, a prostřednictvím společenství s ním v modlitbě.

Po poučení učedníků v noci před svým ukřižováním jim Ježíš řekl: „To jsem vám pověděl, aby moje radost byla ve vás a vaše radost, aby byla plná“ (J 15,11). O desítky let později zdůraznil důležitost Písma milovaný apoštol Jan, když napsal pastýřský list (1. list Janův) a zvěstoval „Slovo života... Co jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám, abyste se spolu s námi podíleli na společenství, které máme

s Otcem a s jeho Synem Ježíšem Kristem. To píšeme, aby naše radost byla úplná“ (1J 1,1–4).

Když se zamyslíme nad mnoha zkouškami a trápeními, které mnozí v poslední době prožívají, mohlo by se zdát, že není moc důvodů k radosti. Když však budeme vzhlížet ke vzkříšenému Kristu, dychtivě přijímat každé vzácné slovo a stavět svou naději a cíl na jeho zaslíbeních, budeme i my prožívat radost, o které mluví apoštol Petr: „*Veleben buď Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, neboť nám ze svého velikého milosrdenství dal vzkříšením Ježíše Krista nově se narodit k živé naději. Dědictví nehynoucí, neposkvřené a nevadnoucí je připraveno pro vás v nebesích. Z toho se radujte, i když snad máte ještě nakrátko projít zármutkem rozmanitých zkoušek...*, aby se pravost vaší víry, mnohem drahocennější než pomíjející zlato, jež přece též bývá zkoušeno ohněm, prokázala k vaší chvále, slávě a cti v den, kdy se zjeví Ježíš Kristus. Ač jste ho neviděli, milujete ho; ač ho ani nyní nevidíte, přec v něho věříte a jásáte nevýslovnou, vznesenou radostí, a tak docházíte cíle víry, spasení duší“ (1Pt 1,3–9).

Vyšlo v časopise *Adventist World* v březnu 2021.

Mozai-
ka se
jménem
apoštola
Pavla
z Filipis

Co říká Ellen Whiteová o radosti

Důvodem, proč někteří lidé prožívají neklid, je to, že nejdou k jedinému skutečnému zdroji štěstí. Stále nenacházejí u Krista tu radost, která se nachází pouze v něm. V něm nejsou žádné zklamané naděje. Ach, jak je zanedbávána vzácná výsada modlitby! ... Modlitba je silou křesťana. I když je sám, vlastně sám není; cítí přítomnost toho, který řekl: „Hle, já jsem s vámi po všechny dny.“

Mladí chtějí právě to, co nemají, totiž víru v Boha. Nic ji nemůže nahradit. (*Review and Herald*, 11. 3. 1880)

Naděje křesťanů je právě to, co lidé potřebují. Vztah k Bohu je pro věřícího utěšitelem, jistým průvodcem k prameni pravého štěstí. (*The Youth's Instructor*, 1. 1. 1907)

Neexistuje žádná skutečná radost kromě radosti Kristovy. Všechno domnělé štěstí, které si člověk představuje, že může získat bez Krista, se nakonec promění v popel a zklamání. Ani na okamžik se nedomnívejte, že nenáboženský člověk může být opravdu šťastným člověkem. (*Letter 15*, 1899)

Žádný člověk se nemůže skutečně radovat ze života bez vztahu s Bohem. Lásky k Bohu očišťuje a zušlechťuje

každou chuť a každou touhu, zintenzivňuje každý cit a rozjasňuje každý skutečný prožitek. Umožňuje

lidem ocenit a těšit se ze všeho, co je pravdivé, dobré a krásné. (*The Review and Herald*, 11. 7. 1882)

U skutečného křesťana vždy najdete upřímně veselou mysl, svatou, šťastnou důvěru v Boha a podřízenost jeho prozřetelnosti, která je pro člověka velmi osvěžující. (*Testimonies for the Church* 3:377)

Víra v Boží lásku a všemohoucí prozřetelnost ulehčuje břemeno úzkosti a starostí. Naplňuje srdce každého radostí a spokojeností. Vztah s Bohem přímo pomáhá chránit zdraví, prodlužovat život a umocňuje naši radost z každého požehnání. Otevírá člověku nikdy nevycherpateľný pramen štěstí. (*Patriarchs and Prophets*, 600)

*Prevzato z knihy
My Life Today, s. 158.*

Proměňující moc radosti

Carlos A. Camacho,
předseda sdružení Nevada – Utah v USA

Po skončení víkendové série kázání v místním sboru mě oslovil jeden pár s žádostí o soukromý rozhovor. Předpokládal jsem, že buď mají manželské problémy, nebo se chtějí hlouběji seznámit s myšlenkami mých kázání. Zcela jsem se mýlil – chtěli mluvit o mně.

Jejich obavy se týkaly mého používání humoru během kázání. Nebylo to poprvé, co někdo vznesl tuto otázku. Navzdory mým pokusům vysvětlit jim svůj pohled na věc nedali se přesvědčit.

Než budu pokračovat, dovolu mi, abych objasnil svůj přístup k humoru v kázání: a) beru humor vážně; b) pečlivě ho plánuji a dbám na to, aby nikdy nebyl urážlivý, zlehčující nebo nevhodný; c) rád se směji a raduji, a tak upřímně chci, aby radost prožívali i ostatní.

Někteří lidé si pletou naše moderní církevní budovy s biblickým chrámem. Oba prostory se sice liší svou funkcí, ale jsou posvěceny Boží přítomností. Když však Kristus řekl svým učedníkům, že v nich bude přebývat skrze Ducha svatého, zjevil tím, že pravý chrám je nyní v nás – v našich srdcích.

To znamená, že Bůh přebývá v nás, nejen v posvátných stavbách. Pokud se skutečně snažíme uctívat Boha, musíme přehodnotit svůj vztah k sobě navzájem.

To, že si budeme vážit místa, kde je přítomen Bůh, ještě neznamená, že musíme být zachmuření nebo skleslí. V přítomnosti Všemohoucího je místo pro radost, dokonce i pro smích.

Bůh přebývá v nás, nejen v posvátných stavbách.

Další mylná představa pramení z tradic, které jsme přejali z jiných náboženských skupin, zejména z katolicismu. Například gotické katedrály byly navrženy tak, aby v obyčejných lidech vyvolávaly pocit malosti. Hierarchie mezi laiky a duchovními byla

zdůrazněna rozlehlostí a tichostí staveb, což vzbuzovalo úctu prostřednictvím strachu a nehodnosti.

Církev adventistů sedmého dne pohlíží na lidi jako na vzájemně si rovné a uznává, že naše budovy, ačkoli jsou zvláštní, nejsou posvátné jako starověký chrám. Místo toho se na těchto místech shromažďujeme proto, abychom uctívali Boha, milovali se navzájem a sloužili našim společenstvím.

Radost z uctívání

Život je už tak dost stresující a složitý. Sbory (modlitebny) by měly být svatyněmi radosti, kde jsou úsměv a smích nejen vítány, ale i oslavovány.

Nedávno jsem narazil na knihu, která se hlouběji zabývá významem radosti z vědeckého i teologického hlediska. Lidský mozek, jak víte, funguje prostřednictvím dvou hemisfér. Levá se stará o logiku, vědomosti a uvažování, zatímco pravá zpracovává emoce, tvořivost a vztahy. Dlouho jsme předpokládali, že budování logického poznání

Boha prostřednictvím učení a teologie povede k osobní proměně.

Nejnovější výzkumy však ukazují, že skutečný rozvoj víry začíná v pravé části mozku, ve vztazích a emocích, a teprve poté proniká do logického myšlení v levé hemisféře.

Jinými slovy, věda nyní potvrzuje to, co Písmo učí již dlouho – duchovní růst je hluboce spjat se vztahy, společenstvím a radostí. Prospíváme tehdy, když zažíváme lásku, sounáležitost a ano, také radost.

Radost a smích významně ovlivňují náš duchovní růst a život ve společenství. Radost je základním prvkem křesťanské zkušenosti a je úzce spjata s naším vztahem k Bohu a k sobě navzájem.

V knize

*Druhá polovina církve*¹ definují autoři radost jako hluboký pocit radosti, který vzniká z přítomnosti někoho, kdo je upřímně šťastný, že je s vámi. Tato radost je víc než jen prchavá emoce; je to vztahová zkušenost, která přetváří naši mysl i srdce.

My se shromažďujeme proto, abychom uctívali Boha, milovali se navzájem a sloužili našim společenstvím.

Radost v Boží přítomnosti

Bible je plná zmínek o radosti v Boží přítomnosti. Žalm 16,11 říká: „Stezku života mi dáváš poznat; vrcholem radosti je být s tebou, ve tvé pravici je

¹ Jim Wilder and Michel Hendricks, *The Other Half of Church: Christian Community, Brain Science, and Overcoming Spiritual Stagnation* (Chicago: Moody Publishers, 2020).

neskonale blaho.“ Podobně Žalm 21,6 oslavuje: „*Udělal jsi mu nekonečná pozhnání a rozradostnil jsi ho radostí ze své přítomnosti.*“ V Žalmu 21,6 (B21) se píše: „*Ve své přítomnosti ho těšíš radostí.*“

Věda nyní potvrzuje to, co Písmo učí již dlouho – duchovní růst je hluboce spjat se vztahy, společenstvím a radostí.

myšlenka, kterou jsme my, křesťané, možná ne vždy plně docenovali.

Autoři výše zmíněné knihy se zabývají neurobiologií radosti a odhalují, že radost v mozku aktivuje vztahová propojení. Když využíváme tato pro-

Radost, kterou jako nositelé Božího obrazu prožíváme v našich sborových společenstvích, odráží radost, kterou nacházíme v Boží přítomnosti. Je to hluboká

pojení, lépe se spojujeme s druhými, prožíváme empatii a duchovně rosteme. Autoři knihy tvrdí, že radost je palivem pro duchovní a emocionální zralost.

Nehemjáš 8,10 to podtrhuje slovy: „*Radost z Hospodina bude vaší záštitou.*“ Radost není jen emocionálním zážitkem, ale je zdrojem síly pro jednotlivce i společenství. Radost, zakořeněná v Bohu, nám dává sílu k duchovnímu a vztahovému rozkvětu.

Úloha radosti při proměně

Naši židovští bratři a sestry již dlouho chápou proměňující sílu radosti, což dokládá oslava svátku Purim, který je zasvěcen štěstí a radosti. V křesťanském kontextu je radost ústředním prvkem našeho vztahu s Ježíšem. Je to právě pohled na Krista, který nás proměňuje.

Příliš dlouho jsme se soustředili na činnosti levé mozkové hemisféry – získávání informací o naší věrouce –, a přitom jsme zanedbávali činnost

pravé části mozku, kterou je pěstování radosti. Ježíš však chce, aby jeho radost byla v nás: „*To jsem vám pověděl, aby moje radost byla ve vás a aby vaše radost byla plná*“ (J 15,11).

Společenství zakořeněná v radosti jsou prostředím, kde se daří uzdravování, růstu a hlubokým vztahovým vazbám, které světu odrážejí pravou povahu Krista.

Radost je nakažlivá. Církevní společenství, které dává přednost radosti, vybuduje odolné členy, kteří dokážou snášet výzvy a podporovat prostředí růstu a uzdravení. Vztahy naplněné radostí odrážejí Kristovu lásku a zvou ostatní, aby ho následovali.

Jak píše Pavel v 1. Tesalonickým 2,19.20: „*Vždyť kdo je naše naděje, radost a vavřín chlouby před naším Pánem Ježíšem Kristem při jeho příchodu, ne-li právě vy? Ano, vy jste naše sláva a radost.*“ První křesťané chápali,

že radost je hluboce spjata s jejich vzájemnými vztahy.

Radost lze pěstovat

Praktikujte vděčnost. Stejně jako Izraelci na poušti často zapomínáme na Boží péči a zázraky, i když je máme přímo před sebou. Připomínejte si Boží velikost a vyjadřujte svou vděčnost jemu i druhým.

Budujte autentické vztahy. Radost není povrchní pocit, ale proměňující síla zakořeněná v našem spojení s Ježíšem a s druhými lidmi. Upřednostňujte hluboké, radostí naplněné vztahy, které podporují duchovní růst.

Osvojte si postoj služebníka. Objevte radost ze služby lidem kolem vás. Společenství zakořeněné v radosti je prostředí, kde se daří uzdravování, růstu a hlubokým

Vztahy naplněné radostí odrážejí Kristovu lásku a zvou ostatní, aby ho následovali.

vztahovým vazbám, které před okolním světem odrážejí pravou povahu Krista.

Radost stála v pozadí Kristovy vrcholné oběti: „... *pro radost, která byla před ním, podstoupil kříž, pohrdnuv hanbou, a sedí po pravici Božího trůnu*“ (Žd 12,2; ČSP). Ježíše motivovala radost z naplnění Boží vůle a obnovení vztahu lidstva s Bohem.

Radost je proměňující.

Vede k duchovnímu růstu, posiluje společenství a přispívá k rozvoji lepších vztahů. Přijměte radost z Boží přítomnosti ve svém životě již dnes a nechte ji zářit na vaší cestě životem.

Usmívejte se, přátelé.

Zpráva z výboru Česko-Slovenské unie

David Čančík, tajemník Česko-Slovenské unie CASD

**V neděli 24. listopadu 2024
proběhlo třetí zasedání
výboru Česko-Slovenské unie
(VČSU).**

Administrativní rozhodnutí

- VČSU rozhodl o složení následujících rad a výborů:
 - ❖ Výbor oddělení kaplanské služby.

- ❖ SR Nadace ADRA.
- ❖ SR ADRA Slovensko.
- ❖ Dozorčí rada KP.
- ❖ Správní rada KPP.
- ❖ SR ATI.
- ❖ SR Mediálního centra.
- ❖ SR Štúdia Nádej.
- ❖ SR A-O Vrútky.
- ❖ SR A-O Praha.
- ❖ SR Nadačního fondu Zdravý život.
- ❖ Výbor pro rozhodování o finanční pomoci.

- VČSU odsouhlasil složení následujících mediálních rad:
 - ❖ Programová rada Štúdia Nádej.
 - ❖ Ediční rada A-O Praha.
 - ❖ Ediční rada ATI.
 - ❖ Redakční rada časopisu Advent.
- VČS odsouhlasil složení následujících koordinačních skupin, rad a výboru:
 - ❖ Koordinační skupina oddělení dětí.
 - ❖ Koordinační skupina DSŠ.
 - ❖ Koordinační skupina oddělení mládeže.
 - ❖ Koordinační skupina oddělení zdraví.
 - ❖ Koordinační skupina oddělení ASR.
 - ❖ Koordinační skupina oddělení evangelizace.
 - ❖ Rada ASLSP.
 - ❖ VR Klubu Pathfinder.
 - ❖ Riadiaci výbor KPP.
- VČSU přijal plán akcí a aktivit pro rok 2025:
 - ❖ Celý přehled je dostupný formou google kalendářů.
- VČSU přijal plán sobotních sbírek pro rok 2025:
 - ❖ Přehled tematických sobot je zapsán do Google kalendáře a podrobný plán je k dispozici pokladníkům sborů.

Hospodářská rozhodnutí

- VČSU přijal rozpočet ČSU na rok 2025, který vychází z 9 % desátků, tedy z částky určené pro ČSU a aktivity a činnosti, které pod unii spadají.
- VČSU aktualizoval Finanční řád církve. Jedná se o dokument, ve kterém jsou nastavena finanční pravidla pro zaměstnance církve a pro činnost církve obecně.

- VČSU schválil příspěvek pro oddělení KE na Slovensku, podobně schválil příspěvek pro ADRA Slovensko na pokračování misijního projektu v Ugandě.

Zahraniční cesty

- VČSU přijal a odsouhlasil plán zahraničních cest, jako i návštěv ze zahraničí v roce 2025.

Zahraniční cesty

- Jednotlivé výroční zprávy předložili předseda ČSU, tajemník ČSU, předsedové ČS, MSS a SZ. Výbor vzal tyto zprávy na vědomí. Zazněla také zpráva předsedy EUD, bratra Maria Brita.

***Příští setkání VČSU se uskuteční
27. dubna 2025 (4. 2. pak VČSU zasedne
on-line).***

inzerce

Nabízíme krátkodobé ubytování v garsonce církevní budovy v Hronově. Více na tel.: 724 675 419 nebo 721 871 986.

Prosím bratry, kteří konali svou vojenskou službu v 70. a 80. letech v jižních Čechách, v okolí Volar, a chtěli by navázat kontakt s ostatními, aby se ozvali na tel.: 774 336 789.

Teologická konference pod vedením ATI

Marek Harastej, ředitel ATI

Dne 1. prosince 2024 se uskutečnila v prostorách modlitebny sboru Brno-Střední teologická konference na téma Vliv adventistické teologie na spiritualitu.

Jako adventisté sedmého dne sdílíme řadu teologických důrazů s většinou z těch, kteří se považují

za křesťany. Spolu s téměř všemi křesťany věříme v božství Ježíše Krista a považujeme ho za zaslíbeného Mesiáše, Bibli pokládáme za inspirované Boží slovo, stejně jako věříme ve vzkříšení z mrtvých.

Jiné prvky naší víry, jako jsou křest ponořením, víra ve stvoření či očekávání brzkého návratu Ježíše Krista na tuto zemi, již sdílíme jen s některými křesťany. Potom jsou zde ale teologické doktríny, které jsou specifiky adventistické. Vybrali jsme z nich pět – zachovávání soboty, eschatologii, víru v dar proroctví skrze Ellen Whiteovou,

soud a učení o ostatku. Nechtěli jsme obhajovat tyto teologické názory nebo je zdůvodňovat. To jsme již jako adventisté dělali mnohokrát a pro toho, kdo má zájem, existuje řada kvalitní literatury, kde je takových zdůvodnění dostatek.

Tentokrát jsme se chtěli zaměřit na ryze praktické otázky: Jak tyto teologické doktríny ovlivňují naši spiritualitu? Jak se přesvědčení, že jsme ostatkem, projevuje v naší konkrétní zbožnosti? Jsou důsledky této teologie pozitivní, nebo negativní? Jaké to mělo důsledky v dějinách a jaké v současnosti? A učení o soudu? Naše eschatologie? A co zachovávaní soboty jako dne odpočinku? A jak ovlivňuje nás a naši zbožnost víra v prorocký dar Ellen Whiteové?

Jedná se o nastavování zrcadla, které je někdy příjemné a lichotivé, ale jindy nepříjemné. Vidíme v něm svůj růst, ale i své chyby. A to byl smysl našeho setkání klást si poctivé otázky a hledat na ně odpovědi. Zadaní pro řečníky nebylo jednoduché, ale jejich odpovědi byly autentické. Posluchači kladli zvědavé otázky a často nás

přiměli jít hlouběji nebo sami sdíleli svůj pohled na dané téma.

Celé setkání zakončila reflexe našeho hledání vyváženosti mezi intelektem a emocemi, mezi touhou mít vše zdůvodněné a postavené na argumentech a prožíváním vztahu s Bohem, kdy dovolíme celé své osobnosti, včetně její emoční stránky, se radovat z víry.

Děkuji všem řečníkům i posluchačům. Pro ty, kteří se nemohli osobně zúčastnit, budou nahrávky z konference zveřejněny na stránkách ATI a příspěvky jednotlivých přednášejících vyjdou v plném rozsahu ve sborníku KOINONIA v roce 2025.

Zpráva z výboru Českého sdružení

Jan Matoušek, tajemník Českého sdružení CASD

V neděli 8. prosince 2024 proběhlo v prostorách Křesťanské střední školy, základní školy a mateřské školy Eliáš v Praze 4 zasedání výboru Českého sdružení Církve adventistů sedmého dne.

Oddělení

- **Ustanovení pracovních skupin**
VČS odsouhlasil posun termínu ustanovení pracovní skupiny oddělení zdraví, a to do konce června 2025. Pracovní skupina oddělení diakonie a sociální pomoci bude ustanovena nejpozději v dubnu 2025.
- **Posílení oddělení mládeže a oddělení dětí**
VČS rozhodl o posílení oddělení mládeže a oddělení dětí zaměstnáním projektového pracovníka Jakuba Kopřivy na částečný úvazek se zaměřením na práci s mladší mládeží v rámci ČS.

Personální rozhodnutí

- **Obsazení sborů od léta 2025**
VČS se zabýval situací v kazatelském sboru a rozhodl i na základě odchodu 4 kazatelů do důchodu obsadit sbory od léta 2025 následovně:
 - ❖ Děčín, Ústí nad Labem – Michal Balcar (byť ČS v Děčíně);
 - ❖ Protivín, Písek, Strakonice, Tábor – Tomáš Duchoň (byť ČS v Písku);
 - ❖ Beroun, Kladno, skupina Rakovník – Aleš Kocián (byť ČS v Kladně);
 - ❖ Obsazení sborů Česká Třebová, Svitavy, Choceň, Havlíčkův Brod, skupina Chotěboř, Ledec nad Sázavou, Teplice, Chomutov, skupina Litvínov, Praha-Strašnice, Praha-Chodov, skupina Praha – LightHouse bude řešeno v roce 2025 na lednovém setkání VČS.
- **Nástupní praxe**
VČS odsouhlasil nástup Daniela Šmída a Otakara Racka do nástupní praxe od léta 2025.
- **Zahájení procesu ordinace**
VČS schválil zahájení procesu oddělení k plné kazatelské službě Avetika Darbiniana a Tomáše Ondráčka.

Administrativní rozhodnutí

- **Vize, plány a programy ČS CASD**
VČS přijal předloženou vizi ČS pro konferenční období 2024–2029. Stejně tak přijal i plány a programy na rok 2025.

Hospodářská rozhodnutí

- **Grantová výzva pro rok 2025**
VČS přijal rozdělení prostředků Grantové výzvy pro rok 2025 na jednotlivé projekty dle předloženého návrhu v celkové výši 800 000 Kč.
- **Modlitebna Červený Kostelec**
Na základě záměru schváleného v lednu 2020 pověřil VČS vedení Českého sdružení CASD uzavřením předložené kupní smlouvy na dům v Červeném Kostelci č. p. 122 a pozemky parc. č. st. 86, 572/3 a 572/4 za cenu 9 000 000 Kč. Hlavním důvodem je nedostatečná kapacita stávající modlitebny.
- **Rozpočet ČS a plán sbírek na rok 2025**
VČS schválil předložený rozpočet a plán sbírek a tematických sobot pro rok 2025.
- **Použití výnosů z lesa**
VČS odsouhlasil, že čisté výnosy plynoucí ze správy a vlastnictví lesů darovaných ČS CASD v roce 2014 budou v souladu s darovací smlouvou použity výhradně na aktivity dětí a mládeže a péči o seniory.

Adventisté zahynuli při leteckém neštěstí v Jižní Koreji

Mezi mrtvými při leteckém neštěstí, ke kterému došlo 29. prosince na mezinárodním letišti Muan v jihokorejské provincii Jižní Jeolla, je i několik členů Církve adventistů sedmého dne. Vedoucí představitelé Korejské unie (KUC) vydali prohlášení, ve kterém vyjádřili soustrast a požádali členy církve na celém světě, aby se za pozůstalé modlili.

„Mezi 179 mrtvými je také adventistický laický vedoucí, jeho manželka a syn a také dva studenti adventistické školy a jejich rodiče a další adventista na služební cestě,“ sdělili regionální adventističtí vedoucí.

V prohlášení z 30. prosince také požádali členy církve, aby se modlili za osoby pomáhající v souvislosti s neštěstím. „Prosíme Boha, aby v této tragické situaci zvláště potěšil a dal pokoj do srdcí pozůstalých rodin, a doufáme v Boží moudrost a pomoc i těm, kteří pomáhají a podílejí se na odstraňování následků nehody,“ uvádí se v prohlášení.

Média informovala, že letadlo přilétající z thajského Bangkoku se střetlo s hejnem ptáků při závěrečném přiblížení k letišti. Z důvodů, které se stále vyšetřují, piloti nestihli včas vysunout podvozek letadla ani spustit klapy. Po přistání na břicho letadlo se 175 cestujícími a šesti členy posádky přejelo dráhu, narazilo do betonové zdi a začalo hořet. Pouze dva lidé náraz přežili a byli převezeni do nemocnice.

Podle oficiálních církevních statistik měla Korejská unie k 30. červnu 2023 v 699 sborech patřících do pěti sdružení 263 237 pokřtěných členů.

Adventist Review, 30. 12. 2024

Zprávy z Moravskoslezského sdružení CASD z roku 2024

Lukáš Jureček, tajemník Moravskoslezského sdružení CASD

Personální rozhodnutí

- Nově jmenovaní vedoucí oddělení MSS pro období 2024–2029:
 - ❖ Oddělení dětí (DSŠ, Klub Pathfinder) – Lukáš Jureček.
 - ❖ Oddělení komunikace – Lukáš Jureček.
 - ❖ Oddělení kazatelské – Daniel Dobeš.
 - ❖ Oddělení křesťanského správcovství – Jaroslav Stejskal.
 - ❖ Oddělení ASR – Jakub Chládek (pod toto oddělení spadá také „Služba žen“ a aktivita „50+“).
 - ❖ Oddělení mládeže – David Kogut.
 - ❖ Oddělení evangelizace – Daniel Huvar (pod toto oddělení spadá také Knižní evangelizace, jejíž koordinátorkou je v ČR Milada Machánová).
 - ❖ Středisko korespondenčních kurzů – Daniel Dobeš.
 - ❖ V jednání je obsazení oddělení diakonie a oddělení zdraví.
 - ❖ Na základě rozhodnutí Konference MSS o doplnění výboru MSS z řad nově jmenovaných vedoucích oddělení byl výborem MSS jako 13. člen výboru zvolen Daniel Huvar, vedoucí oddělení evangelizace.
- ❖ Výbor MSS potvrdil pověření či povolení k duchovenské službě pro kaplany působící v MSS.
- ❖ Armádní kaplani: Tomáš Harastej a Martin Žůrek.
- ❖ Nemocniční kaplani: Pavla Žůrková a Filip Fürst, Martin Veselý, Vítězslav Vurst a Petr Hřib ml., Petr Hřib st. odešel do důchodu.
- ❖ Vězeňští kaplani: Jan Fürst, Martin Jaroš a Jiří Pavlán, Jan Majer st. odešel do důchodu.
- ❖ Výbor MSS a ČSU odsouhlasil oddělení ke kazatelské službě Daniela Gomolu, Michala Jurkovského a Reného Bila; slavnostní bohoslužby proběhnou v následujících termínech:
 - ❖ Daniel Gomola – 22. 3. 2025,
 - ❖ Michal Jurkovský – 5. 4. 2025,
 - ❖ René Bil – 26. 4. 2025.
- Výbor MSS rozhodl o následujících změnách v obsazení sborů od léta roku 2025:
 - ❖ Sbor Tišnov převezme Daniel Gomola (Vladimír Kaleta odchází do důchodu).
 - ❖ Sbor Ivančice převezme Vlastimil Fürst.
 - ❖ Sbor Karviná převezme Pavel Kostečka – Jan Fürst odchází do důchodu.

- ❖ Sbory Opava a Horní Benešov převezme David Kogut, který má dále na poloviční úvazek oddělení mládeže – Jan Majer st. odchází do důchodu.
- ❖ Sbor Prostějov převezme Filip Fürst – Petr Harastej odchází do důchodu.
- ❖ Sbory Ostrava-Radvanice a Ostrava – Mar. Hory převezme Jakub Chládek k 0,3 úvazku pro oddělení ASR.
- ❖ Sbory Třebíč a Žďár n. S. převezme Nikodém Janek.
- ❖ Sbory Frýdek-Místek, Vojkovice a Hnojník převezme Daniel Kašlík.
- ❖ Do nástupní praxe nastoupí Šimon Řeřucha k Petru Rohanovi do sborů Brno-Střední a Brno-Lesná. Zároveň po Danielovi Stehlíkovi, jenž končí svůj úvazek u MSS, převezme INRI Brno.
- Do dozorčí rady Klubu Pathfinder, z. s., byl po zesnulém Jiřím Buranovi kooptován Radek Kantor.

Hospodářská rozhodnutí:

- Škody na objektech MSS způsobené letošními povodněmi byly nahlášeny příslušným pojišťovnám. Jde zejména o budovy sborů v Krnově, Jeseníku a Bohumíně, méně zasažené byly i nemovitosti ve Frýdlantu nad Ostravicí, Valašském Meziříčí, Žďáru nad Sázavou, Jablunkově-Návsí, Třinci a budova DS Efata ve Zlíně. Pomoc postiženým členům církve zprostředkovává unijní sociální fond naléhavé pomoci. Vedení MSS je již od samého začátku povodní v kontaktu s jednotlivými organizačními složkami humanitární organizace ADRA a uvolnilo řadu kazatelů a zaměstnanců sdružení pro koordinační i fyzickou pomoc zejména v Moravskoslezském a Olomouckém kraji. Personální

náklady MSS na pomoc při povodních činily 156 517 Kč.

- Stavební projekty:
 - ❖ Probíhají stavební práce v těchto sborech: Bohumín, Valašské Meziříčí, byt Horní Cerekev, domek Frýdek-Místek (chodníky, brána).
 - ❖ Dokončeny byly stavby a opravy ve Vojkovicích, Brně-Olomoucké, Havířově-Suché (malý sál), Karviné (malý sál), Olomouci (malý sál), Ostravě-městě (vedlejší sál), Třinci-Oldřichovicích (střecha, okna schodiště), Uherském Brodě (úpravy a malování), Zlíně (postupná výměna oken, klubovna).
 - ❖ Odstraňují se také škody po povodních v Bohumíně (kotel), Jeseníku (zdi, výtah), Krnově (kotel, zdi) a Třinci-Lyžbicích (plot).
- Výbor MSS přijal navrhovaný rozpočet MSS pro rok 2025 včetně příspěvků pro jednotlivé sbory a vyjádřil vděčnost Bohu za jeho přízeň i díky členům církve za jejich věrnost.

Administrativní rozhodnutí

- Výbor MSS schválil připravený Plán akcí MSS a ČSU pro rok 2025. Ke stažení je dostupný na webu MSS, kde se lze rovněž přihlásit k odběru Google kalendáře MSS, který je průběžně aktualizován.
- Výbor MSS byl informován o vydání misijního Nového zákona s adventistickými přílohami a dalších brožurek věnovaných tématu Bible a jejímu studiu. Představeny byly i nově připravené propagační materiály o církvi. Všechny materiály lze objednat ve sborových traktátech či přímo na webu nakladatelství Advent-Orion.
- V termínu 6.–16. 11. 2025 proběhnou v Praze evangelizační přednášky Marka Finleyho, jež budou dostupné formou i on-line přenosu.

Správa z výboru Slovenského združenia

Daniel Márfoldi, tajomník Slovenského združenia CASD

V nedeľu 8. 12. 2024 sa uskutočnilo rokovanie výboru SZ CASD v Poprade, v priestoroch zborovej budovy Cirkvi adventistov siedmeho dňa na ulici Fraňa Kráľa. Členovia výboru SZ CASD po spoločných modlitbách a uvažovaní nad Božím slovom, ktoré viedol predseda Slovenského združenia CASD František Kolesár, prijali tieto rozhodnutia:

Administratívne otázky

- Schválené preradenie zboru Piešťany do kategórie skupiny pod materský zbor Trnava od 1. 1. 2025.
- Schválené, že Výbor SZ CASD podporuje prácu s materiálom „12-krokový program“, realizovaný Oddelením zdravia v SZ CASD, a zároveň odporúča, aby o realizácii „12-krokového programu“ na zborovej úrovni rozhodol vždy výbor zboru v spolupráci s miestnym kazateľom.

Personálne otázky

- Schválený postup, na základe ktorého od 1. 10. 2024 prijal službu ordinovaného kazateľa pre zbory Prievidza, Topoľčany a Bánovce nad Bebravou kazateľ v dôchodku Bohumil Kern. Pri organizácii práce mu bude pomáhať projektový pracovník Alexej Muráň.
- Schválený návrh Finančnej komisie SZ CASD vo veci úpravy miezd zamestnancov SZ CASD na rok 2025, ktorý sa odvíja od Finančného poriadku Česko-Slovenskej únie CASD na rok 2025.
- Schválené, že od januára 2025 sa stane členom Stavebnej komisie SZ CASD aj Samuel Ondrušek.
- Schválené odporúčanie pre Výbor ČSU CASD schváliť Jozefa Pista ako člena Výboru kazateľského oddelenia pri Česko-Slovenskej únii CASD.

Hospodárske otázky

- Schválený rozpočet oddelení SZ CASD na rok 2025.
- Schválený rozpočet SZ CASD na rok 2025.

Manželský víkend v Krkonoších

Jiří Zadražil

Ve dnech 1.–3. listopadu 2024 v rámci aktivit oddělení Adventistické služby rodinám (ASR) při Českém sdružení proběhl další Manželský víkend pod vedením manželů Ejemových. V sérii „Síla biblických příběhů“ nyní zaznělo téma „... miluj svého bližního jako sám sebe“ aneb „buď dobrý sám k sobě“. Přinášíme několik postřehů, jak je zaznamenal jeden z účastníků.

Je pátek odpoledne. Jedeme z práce a spěcháme. V podvečer máme být na horské chatě v Krkonoších, kde se budeme zabývat tématem „Buď dobrý sám k sobě“ navazujícím na jedno z předchozích – „Stud, vina a odpuštění“. Konečně již za tmy stoupáme serpentýnami k chatě. Začíná úvodní program. Vzájemné seznamování jde rychle a hned jsme jedna parta, kde se všichni cítí dobře, i když nás je přes padesát a jsme z různých věkových skupin, zájmů, krajů a životních zkušeností. Dokonce se našla i skupinka muzikantů, která se rychle dala dohromady a sestavila repertoár písní takových, aby se hodily k tématu.

Začínáme. Nejdříve jsme dostali seznam pěti pacientů s AIDS a dostali léky jen pro jednoho. Měli jsme si, rozdělení do šesti týmů, vybrat svého pacienta, kterého jako lékaři zachráníme. Ke každému pacientovi bylo uvedeno pár poznámek, podle kterých jsme mohli vybírat toho šťastného výherce. Ale ouha, žádný nebyl jednoznačně nejvhodnější. Náš tým si nakonec vybral Karla, který byl sice starší a s dost nízkou pravděpodobností na uzdravení, ale zase pracoval na výzkumu nemoci, kterou se přitom nakazil. Nakonec jsme zjistili, že se neřídíme plně jen podle předepsaných indicií, ale domýšlíme další odvozené skutečnosti, tedy vytváříme domněnky z daných indicií podle našich životních zkušeností. Zjistili jsme, že naše rozhodnutí se řeší i někde v podvědomí, kde máme uložené zkušenosti i různé životní zážitky, které nás ovlivňují a formují naše názory a postoje. Do rozhodnutí se zapojila i naše vnitřní morálka, proto jsme trochu nadržovali těm, co za nakažení nemohli. Projevoval se i syndrom matky, kdy jsme palce drželi těm nejmladším a bezbranným pacientům.

Další den jsme se zabývali vztahem Kaina k Abelovi, proč ho vlastně zabil. Biblický text mnohdy nedává jednoznačné odpovědi, ale spíše vyvolává otevřené otázky podněcené naší životní zkušeností, na které je možno nacházet celou řadu odpovědí. Nikdy mě nenapadlo se zamýšlet nad tím, že z mnoha možných variant by například Kainův problém mohl pramenit ze skutečnosti, že jeho rodiče Adam a Eva v něm viděli toho prvorozeného, kdo měl lidstvo smířit s Bohem. Zamýšleli jsme se nad ním a zkoušeli popsat emoce a pocity, které ve vybraných situacích zažíval. Životní úkol, který od něho rodiče očekávali, byl pro něj obrovský balvan, který se snažil přijmout, aby rodičům

vyhověl. Později zjistil, že na něj není připravený a nedokáže ho naplnit.

Ale to je jen jeden z mnoha možných náhledů. A asi není ani tak důležitá úplně přesná interpretace biblického příběhu jako skutečnost, jaké balvany my nakládáme na své děti. Nemusejí ony naplnit to, co jsme v životě my nestihli? Není to, co jim do života radíme, inspirováno právě našimi výzvami a možná i zklamáními? Tak jsme se zamýšleli nad tím, jak poznat, kdy vychováváme, a kdy na dítě nakládáme své problémy a touhy.

Společné přemýšlení nad biblickými příběhy mi připadá velmi užitečné. Vyřčené úvahy jednoho inspirovaly dalšího. Na příběh se díváme z více úhlů, které samotný člověk neobsáhne. Jde o jen částečně kontrolovaný dynamický děj, kde není přesně znám výsledek. I pokus o vžití se do pocitů osob příběhu generuje zajímavé otázky a postřehy. Cítím to jako obrovskou výhodu Církve adventistů sedmého dne, že takové přístupy zkoumání příběhů Bible podporuje a rozvíjí.

Večer byla volná zábava, kdy jsme si povídali, blíže se poznávali, hráli písně,

Kain
a Abel –
ilustrace
v Bibli
z 19. sto-
letí

kdo co znal. Každý přinesl něco na společný stůl. Řekl bych, že se naplnila očekávání, se kterými na víkend lidé přijeli.

Sobotní program pokračoval ještě v neděli. Opět jsme promýšleli příběhy. Museli jsme však sledovat čas, abychom vše stihli. A možná také proto, abychom včas odjeli domů. V neděli v poledne jsme se naposled sdíleli s tím, co nám společný čas přinesl. Byl jsem překvapený, co vše dokázalo v naší mysli zakořenit, nad čím vším se dá uvažovat. Jednotlivci vyjadřovali, co je v průběhu práce s tématem zaujalo, a také, co se dozvěděli a prožili při volné zábavě. Já jsem byl moc rád, že celá diskuse byla přátelská, bez jediné vlny negace či nevěřivosti. Nikdo nikoho nenálepkoval ani neznevažoval. Něco tak harmonického jsem už dlouho nezažil. Jaký oddech od současného vývoje normalnosti ve společnosti!

Osobně jsem si na příběhu Kaina uvědomil, že pro mě nejdůležitějším zjištěním je, že se často necháme natlačit do pozice, kdy cítíme, že to nezvládneme. Nebo vytváříme tlak na někoho jiného. Tak se ve mně změnila emoce nepochopení, odsouzení a odmítnutí Kaina na lítost. Co když ten jeho čin byl výsledkem běhu více událostí, na

kterých se podíleli všichni členové rodiny? Sám jsem si znovu uvědomil, jak je důležité, když mám silné nutkání něco udělat nebo něco nějak rozhodnout, ptát se, jaké vnitřní pohnutky mě k tomu vedou. Někdy je to hodně na hraně. Chci pomoci, nebo si chci dokázat, jak jsem dobrý? Někdy obě pohnutky můžeme sjednotit pod jeden čin, ale někdy se musíme rozhodnout, co je pro nás důležitější – něco dokázat, anebo jen pomoci.

To je jen příklad toho, co nám zkoumání pohnutek může přinést. Problém je v tom, že si myslíme, že naše pohnutky nikdo nezná. Jenže přicházejí situace, ve kterých se mohou prozradit. Proto je důležité, abychom je znali první a mohli se rozhodnout, kdo jsme.

Celý víkend nám vařily kuchařky velmi chutnou vegetariánskou stravu. V neděli jsme jim za jejich péči poděkovali. Také jejich služba přispěla k pohodě a spokojenosti celého víkendu.

A tak se naplnila slova prorocství, že všichni zpívali píseň novou. V čem byla nová? Dnešní svět nehledá shodu, nehledá pokoj mezi všemi členy společnosti. Ale tam na horách, v tom zapomenutém kousku přírody, tam duch sváru a rozkolu zapomněl přijít. Rádi jsme se bez něj obešli.

Pro koho je Bible+ a co s ní...?

Josef Slowík, koordinátor Adventistické služby lidem se speciálními potřebami v ČSU CASD

Možná jste zaznamenali, že nakladatelství Advent-Orion před nedávnem vydalo poněkud neobvyklou knihu pod názvem Bible+ (tedy Bible Plus). Možná jste se přitom ptali, proč je potřeba další varianta Bible a k čemu může být taková v podstatě velmi zjednodušená, převážně obrázková a obsahově i graficky velmi strukturovaná verze.

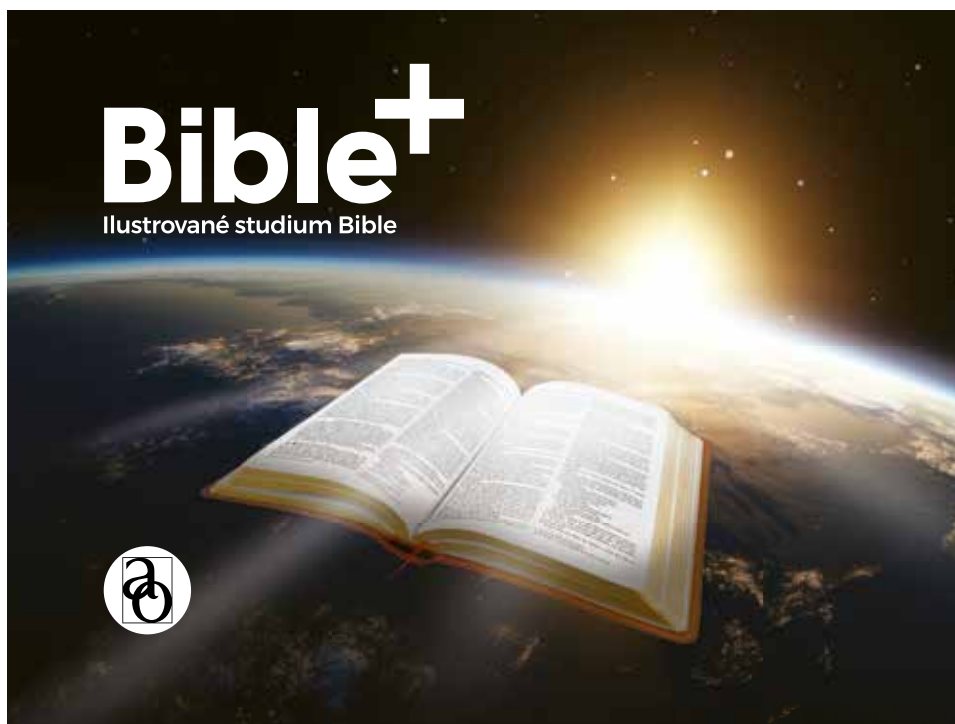
Pokud jste si knihu alespoň prolistovali, zjistili jste, že je spíše jakýmsi průvodcem studiem biblického příběhu a křesťanské věrouky, nikoliv doslovným překladem biblického textu. A možná vás uvnitř trochu překvapilo i grafické zpracování (resp. obrázky) spíše poněkud nezvyklé pro naši středoevropskou kulturu – je z něj docela patrné, že kniha je překladem originálu pocházejícího odjinud (konkrétně jde o překlad z portugalštiny

a publikaci vytvořili před deseti lety adventisté v Brazílii).

V anotaci našeho překladu se uvádí, že Bible+ je určena jako názorná pomůcka pro děti, případně pro osoby se speciálními potřebami – a to byl hlavní důvod, proč jsme v rámci Adventistické služby lidem se speciálními potřebami iniciovali její překlad a vydání. Je totiž opravdu vynikající pomůckou při zprostředkování biblické zprávy zejména lidem vrozeně neslyšícím, pro které je standardní biblický text prakticky nesrozumitelný (mluvená a psaná čeština je pro ně cizí jazyk, navíc extrémně obtížný pro osvojení na použitelné úrovni) a nemáme zatím k dispozici dostatek takových materiálů, které by pro ně byly k tomuto účelu vhodné a srozumitelné (do českého znakového jazyka ve formě tlumočených videonahrávek bylo zatím přeloženo pouze několik kapitol Bible).

Bible+ je ale stejně dobře využitelná také při seznamování s Biblí a s křesťanským učením u lidí (dětí i dospělých) s jinými typy speciálních potřeb –

např. s mentálním postižením (splňuje parametry easy-to-read dokumentů), s poruchami autistického spektra (nabízí kvalitní strukturaci a vizualizaci), s narušenou komunikační schopností (především u osob s výraznými obtížemi ve čtení běžných textů), dále také u lidí s nedostatečnou znalostí českého jazyka (při jejich provázení studiem Bible a pro pastorační) – a samozřejmě u dětí zejména mladšího školního věku.

Možná sami objevíte i některé další cílové skupiny. Největší přínos může mít tato kniha při jejím využití coby edukačního materiálu – tedy při vedení nebo vyučování konkrétního člověka nebo skupiny lidí kazatelem nebo

členem sboru, příp. rodičem nebo někým, kdo je dotyčnému blízký a rozumí jeho komunikačním i dalším speciálním potřebám. Velmi stručný metodický návod je uveden i v knize samotné, ale zpravidla bude použití a přizpůsobení velmi závislé na individuálních potřebách a možnostech každého konkrétního člověka.

V případě potřeby vám proto nabídneme také metodickou podporu nebo pomoc při vhodném použití tohoto materiálu u lidí s různými typy speciálních potřeb poskytovanou odborníky z týmu naší Adventistické služby lidem se speciálními potřebami. Kontaktovat nás můžete přes e-mailovou adresu bezbarier@casd.cz.

Informace o naší službě včetně dalších kontaktů a podpůrných materiálů najdete také na webu bezbarier.casd.cz.

Překvapení dobrem – společně na vlnách pomoci i v roce 2025

Martina Špinková, koordinátorka PR a fundraisingu v ADRA ČR

Zářijové povodně 2024 mě v několika věcech nepřekvapily, ale v jedné věci opravdu ano. Nezaskočila mě touha statisíců lidí, nejen z České republiky, finančně, materiálně či vlastní rukou přispět lidem, kteří se ze dne na den v důsledku povodní ocitli ve velmi těžké životní situaci. Dárci reagovali štědře, obětavě a laskavě, jako u tornáda v roce 2021, po začátku událostí na Ukrajině 2022 či třeba po ničivé tsunami, při které přišlo o život 230 tisíc lidí a jehož 20. výročí jsme si o Vánocích připomněli.

Nepřekvapila mě ani větší organizovanost mezi složkami Integrovaného záchranného systému, neziskovými organizacemi, nadacemi, obcemi – byť pro mnohé z nich to byla zcela nová a velmi náročná zkušenost.

Co mě ale skutečně překvapilo a osobně zasáhlo, bylo „překvapení“ lidí zasažených povodněmi, že jim „skutečně někdo v nouzi přišel pomoci“, že jim „opravdu někdo nakonec poslal peníze“. Uvědomila jsem si,

kolik lidí v naší zemi žije s myšlenkou, že „nemohou nic od nikoho zdarma čekat“, že dobro a nezištná pomoc se vyskytuje jen v pohádkách. Jak to vím? K nám do Adry doputovala řada děkovných dopisů, své zkušenosti sdíleli kolegové z povodňové infolinky či dobrovolníci na místě.

Lidé byli překvapeni dobrem. Že „dobro“ ještě existuje. Jako třeba paní Sobotíková: „Chtěla bych všem moc a moc poděkovat za finanční dar, který jsem od vás dostala. Je velice milé, že v dnešní době se najde spousta hodných lidí, kterým není lhostejný osud druhých lidí. Chtěla bych touto cestou všem moc poděkovat. Za dva roky mi bude 80 let a Poděkování píše za mě paní Peřinová, která mě po povodních ubytovala a starala se o mě. Neumím ovládat internet. Přeji hodně štěstí všem, hlavně zdraví a víru v hodné lidi...“

„Nečekal bych, že ještě existuje taková solidarita,“ napsal pan Stanislav Dlouhý.

„Sama jsem jednou ze zaplavených, kdy kvůli povodním jsem přišla nejen o vybavení bytu, spotřebiče a ošacení, ale i o spoustu vzpomínek v podobě fotografií a nahrávek, které již ničím nahradit nelze. Žiji s nemocným synem (diagnostikován Aspergerův syndrom a hypersomnie), kdy i pro něj není tato situace lehká... S obrovským děkuji Panušková Zuzana, obyvatelka Nové Vsi.

„Ti chlapi z Adry, kdyby nepřišli, můj manžel by normálně bez nich „chcípł“. Oni nám tak pomohli, že ani nevíte jak. Já nemám slov, co všechno pro nás udělali. Vzali na sebe tu nejtěžší práci, bez Adry bychom to nedali. My jsme si 80 % udělali sami. Ale prostě už nám došly síly a už jsme nemohli. Musí se všechno odvézt – ty ploty byly plné mršin, zdechlin, bylo to nechutné. Plné ryb, hrabošů a všeho možného. To prostě holýma rukama jeden chlap neměl šanci zvládnout.

Můj manžel má 61 let, ten by to nedal. Prostě by „chcípł“, on už fakt nemohl.“ Příjemkyně pomoci v Krnově, paní Jana Kotrlová.

Jak vypadá pomoc lidem přepsaná do strohých čísel?

Počet dobrovolníků a dobrovolnic:
2 600

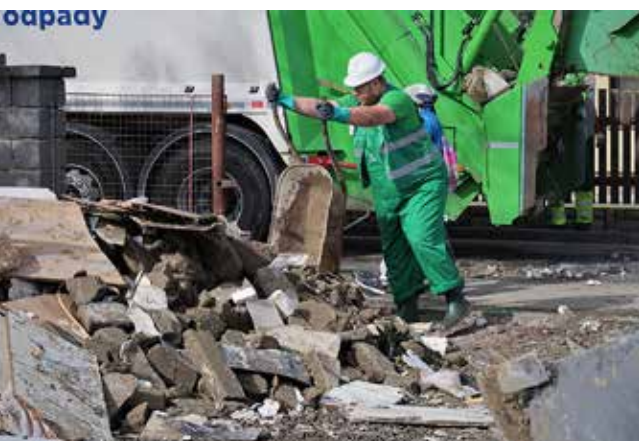
Počet domácností, které jsme navštívili (k 6. 12. 24): 1 897

Materiální dary (lopaty, košťata, pracovní oblečení, gumáky, dezinfekční prostředky, drogistické zboží, trvanlivé potraviny): 3,2 mil. Kč, 30 palet, pitná voda 3 200 l, dezinfekce 6 000 l, 35 vysoušečů.

Ve sbírce SOS ADRA Povodně bylo vybráno více než 81 mil. Kč (k 16. 12. 2024).

V 1. vlně jsme uzavírali darovací smlouvy a poslali 50 000 Kč každé z cca 1 000 domácností se zaplavenou obytnou částí, v 2. vlně pomoci bude v roce 2025 další finanční pomoc směřovat na nejvíce zasažené domácnosti – kolik jich přesně bude, ukáže mráz a letošní zima. Proto jsme vděční za dárce, kteří opakovaně darují na sbírku SOS ADRA

Povodně; tato veřejná sbírka na účet: 66 88 88 66/ 0300, VS: 391, je stále otevřena.

Co bylo při této mimořádné události pro nás nového?

Při tornádu nás kontaktovala nejvýše desítkou firem, které chtěly zapojit své zaměstnance jako dobrovolníky – nyní jich bylo téměř padesát. Vnímaly jako důležité poslat nejen finanční dar, ale byly ochotné uvolnit své zaměstnance z běžné pracovní činnosti pro „nekomerční“ pomoc druhým. Zvláště v prvních dnech po povodních nebyla možnost ubytování, a tak jsme vítali nabídku firem v dojezdové vzdálenosti a s vlastním ubytováním v regionu. Pokud přijede více osob v jednom autě, tak nezatěžují dopravu v místě, lidé v pracovním týmu se znají a pracují společně. Je to velmi užitečné. Děkujeme týmům z Coca-cola, ČEZ, Albert, ADA International, policie, Nadace NOVA, Sapeli, Cyrrus, NF Emil, Huyndai a všem mnoha dalším. ADRA firemní dobrovolníky koordinuje, pojišťuje a vybavuje základními ochrannými pomůckami.

Na závěr se s vámi podělím ještě o jednu zkušenost manželů Bradových: „Chtěl bych Vám poděkovat jménem celé

mé rodiny za finanční dar, který jste nám dali. Moc si toho ceníme. Přispěli jste nám na vybudování našeho domova, o který jsme přišli během povodní. Svátky sice budeme slavit na betonové podlaze, ale vše se dá zvládnout, i když na vše jsme s manželkou sami. Nedoufali jsme v žádnou pomoc. Vy jste nás velice mile překvapili. Neumím vyjádřit slova díky. Prosím poděkujte všem.“

Stále se všichni učíme, rosteme, zdokonalujeme systémy při mimořádných událostech a krizovou komunikaci, vyhodnocujeme, co se povedlo a co lze příště udělat lépe.

Děkuji vám všem, kteří jste byli součástí pomoci – přinesli jste lidem „nejen“ peníze a praktickou pomoc, ale především naději a víru, že „dobro stále existuje“. A to znamená mnoho.

Radost ze společné plavby na vlnách pomoci i v roce 2025 nám všem přeje ADRA.

Sbor, který vychovává učedníky

Tim Madding,
ředitel Evangelizačního institutu Severoamerické divize CASD

Když jsem začal působit ve sboru v Rentonu, chodilo tam pravidelně asi 25 lidí. Kdysi to byl prosperující sbor, ale několik let před mým příchodem neustále upadal a byl na pokraji uzavření. Vedení sdružení doufalo v jeho oživení, a tak mne požádalo, abych se tohoto sboru ujal jako kazatel.

Ve spolupráci s vedoucími sboru v Rentonu¹ a po dlouhém čase stráveném studiem a na modlitbách se nám podařilo vyjasnit smysl existence tohoto sboru a cíleně ho vést k učednictví. To z něj opět učinilo zdravý sbor, jehož služba dává smysl.

Nejasné poslání

Rentonský sbor se podobá mnoha dnešním sborům. Většina sborů v Severní Americe je buď v útlumu, nebo v úpadku, a téměř třetina z nich nepokřtí za rok ani jednoho člověka.² Proč se sbory potýkají s problémy? Ačkoli se na tom podílí mnoho faktorů³, domnívám se,

¹ Sloužil jsem jako kazatel ve sboru ve městě Renton od roku 2002.

² Statistiky pocházejí z těchto zdrojů: Barna Research Group, Rainer's Church Answers a eAdventist Membership.

³ Mezi faktory, které brání růstu sboru patří: konzumní křesťanství, pasivní spiritualita, spory ve sboru, slabý duchovní život a všeobecná ztráta lásky vůči druhým.

že největší příčinou je ztráta vědomí poslání mezi vedoucími. Většina sborů plně nechápe důvod své existence. Týden co týden se scházejí k bohoslužbám a pořádají nejrůznější programy, aniž by definovaly jejich účel. Takovým sborům chybí smysl existence a nevěnují čas tomu, aby si ujasnily své poslání.

V důsledku toho se mnoho sborů při utváření své služby často řídí jinými

Sborům chybí
smysl existence,
a navíc ani nevě-
nují čas tomu,
aby si ujasnily své
poslání.

než biblickými
faktory. Nej-
častější hnací
silou života
sborů je **tradice**
(děláme věci
tak, jak jsme je
dělali vždycky),
finance (rozho-
dujeme se na
základě možného

nedostatku finančních prostředků, protože zdrojů stále ubývá) a **typy akcí** (většinou pro vnitřní užitek členů sboru). Takové sbory neustále plní kalendář jednou akcí za druhou, cítí se produktivní, ale nevěnují čas zhodnocení, zda to, co dělají, naplňuje skutečný účel existence církve nebo sboru.

To je však odvádí od jejich poslání a vytváří z nich společenství, která jsou zahleděná do sebe.

„Mnoho sborů se zapojuje do dobrých projektů a lidé mají skvělý pocit z toho, že je dělají, ale pokud tyto projekty nepomáhají církvi naplňovat Kristovo poslání, pak jen maskují neposlušnost vůči Kristu.“⁴ To byl případ sboru v Rentonu. Ačkoli měli několik každoročních akcí a pokračovali v mnoha běžných sborových činnostech, sbor a jeho vedení ztratily svůj misijní cíl. Pokud měl rentonský sbor zažít oživení a růst, bylo naším prvním úkolem zastavit se a zamyslet se nad Božím záměrem, protože, jak moudře napsal Šalomoun: „Člověk má v srdci mnohé plány, stane se ale, co chce Hospodin“ (Př 19,21; B21). Na setkáních výboru sboru i při rozhovorech s jednotlivci jsem se ptal: „Jaký je Boží záměr s naším sborem?“ Zaměření vedení sboru bylo potřeba přesunout z naplňování vnitřních cílů k tomu, aby horlivě hledali v Bibli Boží záměr a lidé se začali ptát: „Proč jsme vůbec tady?“

Ellen Whiteová říká, že prvním úkolem církve by mělo být usilovné hledání jasného poslání v Bibli a následné rozvíjení činnosti kolem tohoto poslání. „Členové církve by měli věnovat pilnou pozornost Božímu slovu, aby pochopili svou povinnost, a pak pracovat s veškerou energií myslí a srdce, aby se jejich sbor stal jedním z nejúspěšnějších v zemi.“⁵

Jaké je naše poslání?

Kristem daným posláním církve vždy bylo získávat učedníky. Před více než dvěma tisíci lety Ježíš stanovil důvod existence církve.

⁴ Russell Burrill, *Waking the Dead* (Hagerstown, MD: Review and Herald., 2004), 23.

⁵ Ellen G. White, „Scattered Churches,“ *Advent Review and Sabbath Herald*, Sept. 6, 1881, 1.

„Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku“ (Mt 28,19.20).⁶

Sbory dnes zápasí o přežití, protože se zaměřují na jiné věci, než je naše poslání. Ještě jsem vás nepřesvědčil? Je známou zásadou, že měříš to, čeho si vážíš. Často se vedoucí církví poskytují údaje o tom, co považují za důležité. Vědí, kolik programů je v církevním kalendáři. Vědí, kolik lidí se zúčastnilo bohoslužby, sobotní školy nebo nějaké akce. Vědí, kolik bylo odevzdáno desátků a darů. Zveřejňují počet křtů v jednotlivých letech a kolik členů je v seznamech členů. To všechno jsou důležité údaje, které je třeba sledovat. Zeptejte se jich však, kolik je ve sboru učedníků, a oni se na vás podívají s nechápavým výrazem.

Protože vedoucí sboru nedokážou definovat, kdo je učedník, nejsou schopni sledovat, kolik jich ve sboru je. Když se budeme zaměřovat na jiné údaje, než je počet učedníků, pak sbor vychovávat učedníky vlastně nebude. A když sbor nebude vytvářet učedníky, ustrne na mrtvém bodě a začne upadat.

Jak můžete měřit něco, co nedokážete pojmenovat? Jakmile si vedoucí sboru v Rentonu uvědomili, že jejich posláním je vychovávat učedníky, začali přemýšlet o tom, kdo je to vlastně učedník.

Kdo je učedník?

Někdo, kdo je zaměstnán v podniku, by měl s jistotou vědět, co jeho firma vyrábí. Pokud to neví, můžeme právem pochybovat o úspěchu a síle této organizace. Rentonský sbor měl

podnikat v oblasti výchovy učedníků, a přesto většina členů vedení sboru vůbec netušila, kdo je to učedník – vlastně nevěděli, co se „vyrábí“. Jakmile jsme stanovili, že máme vychovávat učedníky, museli jsme následně definovat, kdo to učedník vlastně je.

Řecké slovo *mathēteuō* se překládá jako „činit učedníky“. *Mathēteuō* je často definováno jako „být učedníkem někoho; následovat jeho přikázání a pokyny“.

V křesťanském kontextu chápeme, že učedník je někdo, kdo se rozhodl následovat Ježíšovo učení a jeho život. K tomu dochází, když se jedinec dobrovolně vzdá své vůle (L 9,23–25; 14,25–33; Mt 16,24–26), zemře sám sobě (J 3,3–7; Ga 2,20) a následuje Ježíše (Mk 1,17; J 1,43; Mt 4,19). Věří tomu, co Ježíš učil (J 8,31.32; Sk 2,42), a žije tak, jak žil Ježíš (Mt 20,26–28; 4,19; J 20,21–23). Pak člověk, podle Bible, projeví své rozhodnutí prostřednictvím křtu (Ř 6,4–8). Křest je

Sbory dnes zápasí o přežití, protože se zaměřují na jiné věci, než je naše poslání.

⁶ Texty, které mluví o Velkém poslání: Mt 28,19.20; Mk 16,15; L 24,46–49; J 20,21; Sk 1,8.

veřejným prohlášením, že se jednotlivec chce stát učedníkem.

Učednictví je cesta – ne cíl

Podle Bible je misijním úkolem církve získávání učedníků, nikoliv křest. Křest je zásadní, úžasná počáteční fáze učednictví. Je něčím, co je třeba sledovat, ale není posláním samot-

Podle Bible je
misijním úkolem
církve získávání
učedníků,
nikoliv křest.

ným. Církev má „činit učedníky ze všech národů a křtít je...“. Není to cíl, je to jen první krok v procesu učednictví. Smyslem učednictví je

tedy vidět učedníky růst na jejich duchovní cestě, nakonec až do úrovně zralosti (Žd 6,1; Fp 3,12–14).

Jak učedníci dospívají, stále více se ve svém životě podobají Ježíši. To se projevuje ve službě v církvi (Ef 4,11.12; 1K 12), vzájemnou láskou (J 13,34.35), nesením duchovního ovoce v životě (J 15,8; Ga 5,22.23; Ko 1,10) a získáváním učedníků (Mt 28,19.20; Sk 1,8; 14,21).

Učednictví se děje prostřednictvím vztahů

Ačkoli Bůh může používat kázání, příručky pro studium Bible, knihy, podcasty a kurzy, jeho hlavní metodou získávání učedníků je navazování vztahů s druhými lidmi.

„Držme se neotřesitelné naděje, kterou vyznáváme, protože ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný. Mějme zájem jeden o druhého a povzbuzujme se k lásce a k dobrým skutkům. Nezanebávejte společná shromáždění, jak to někteří mají ve zvyku, ale napomínejte se tím více, čím více vidíte, že se blíží den Kristův“ (Žd 10,23–25). Pavel říká, že církev se shromažďuje, aby se navzájem motivovala k lásce a dobrým skutkům (v. 24), a měla by se „navzájem povzbuzovat“ (v. 25; ČSP). To je učednictví v praxi.

Když Ježíš aktivně vychovával své následovníky, dělal to tak, že s nimi osobně budoval vztahy. „Potom Ježíš odešel se svými učedníky do judské země; tam s nimi pobýval a křtíl“ (J 3,22).

Ježíšova metoda získávání učedníků zahrnovala trávení času s nimi. Ve verši 22 Jan používá výraz *diatribō*, aby vysvětlil, jak to Ježíš dělal. Ačkoli se překládá jako „trávit čas s“, doslovný překlad by zněl „rozemnout, drhnout nebo obrousit“. Všimněte si osobního zapojení. Ježíš „drhnul“ své učedníky nebo je „brousil“.

Když se sbor církve adventistů v Rentonu začal zaměřovat na naplňování evangelijního poslání získávat učedníky, začal rozvíjet činnost, která vytvářela příležitosti ve sboru i ve společnosti, v nichž se mohly rozvíjet vztahy. Byla to činnost, při které Bůh mohl používat učedníky k tomu, aby získávali druhé učedníky. Šlo o to, vytvořit prostředí, v němž by Bůh

používal učedníky k výchově nových učedníků.

Jakmile vedoucí rentonského sboru pochopili, že jejich posláním je získávat učedníky (přivádět lidi do spásného vztahu s Ježíšem), a zjistili, kdo je to zralý učedník (uschopnění k růstu do zralosti, aby oni zase učili druhé), začali jsme rozdělovat jednotlivé kroky učednického procesu tak, aby se celá služba sboru zaměřila na získávání učedníků.

Vytvoření učednické cesty

Opět platí, že pokud bude zaměstnanec vědět nejen to, co společnost dělá, ale bude také znát postupné kroky nebo proces výroby, i když se na jednotlivých krocích procesu přímo nepodílí, bude pro organizaci ještě cennější.

Jak církev vychovává učedníky? Za tímto účelem vedoucí sboru v Rentonu při studiu poslání sboru rozpoznali kroky rozvoje zralých učedníků. Vedoucí sboru se ptali: „Když vidím člověka, který naplňuje poslání církve, co vlastně takový člověk konkrétně dělá?“ Vedení sboru si uvědomilo, že jejich posláním je vychovávat zralé učedníky, kteří budou následně vytvářet učedníky z ostatních. Proto vedení sboru identifikovalo čtyři kroky v procesu učednictví:

1. **Členství** – vidět lidi, jak odevzdávají svůj život Kristu a aktivně se zapojují do místního sboru.
2. **Služba** – vidět lidi, kteří odevzdali svůj život Kristu a slouží v místním sboru.
3. **Misie** – vidět lidi, jak spojují své životy s Kristem tím, že sdílejí jeho lásku s ostatními ve svém společenství.
4. **Zralost** – vidět lidi, jak zasvěcují své životy Kristu a rostou v duchovní zralosti.

Jakmile vedení sboru objevilo tyto kroky, buď vytvořilo nové služebnosti, nebo přenastavilo ty stávající, aby vše odpovídalo jednotlivým fázím procesu získávání učedníků. Všechno! Prožívání bohoslužeb, sobotní škola, služby, akce a rozpočet byly buď upraveny, nebo změněny na proces získávání učedníků.

Výsledkem intenzivního času stráveného na modlitbách, studiu Bible a prováděním záměrných změn bylo, že rentonský sbor harmonicky spolupracoval na společném posláním získávat učedníky. Kromě křtů a návštěvnosti začali vedoucí sboru sledovat počet učedníků, které jsme měli v jednotlivých krocích procesu učednictví.

Jak lidé začali přicházet ke Kristu, mohli jsme pozorovat projevy Ducha svatého v jejich životech. Křty se staly pravidelnou součástí života sboru. Lidé se dělili o svou víru v Ježíše, zvali ostatní do sboru a vedli biblické hodiny. Lidé se zapojovali do služby druhým a využívali v ní své obdarování. Oživený rentonský sbor, který se vrátil k misi, byl duchovně zdravý a také početně rostl.

Ježíš vychovával své následovníky tak, že s nimi osobně budoval vztahy.

Vyšlo v časopise
Ministry v červnu 2024.

Budujeme lepšiu budúcnosť pre hluchoslepé deti

Martin Pavelka, programový riaditeľ a manažér komunikácie v ADRA Slovensko

Špeciálna škola v Červenci pri Prešove ako jediná na Slovensku poskytuje starostlivosť deťom s viacnásobným postihnutím zraku a sluchu. Vďaka podpore od taiwanskej nadácie TzuXing Charitable Foundation tu už čoskoro začneme s výstavbou nového pavilónu, ktorý významne zlepší podmienky pre tieto deti.

Školu navštívila aj prezidentka nadácie, pani Liza Lin, spolu s Fredou Mirkliis a Anastasiou Shay. Spoločne s riaditeľkou školy Ivetou Krajčirovičovou, starostom obce Marianom Zeleňákom a farárom Radoslavom Gregom sme následne podpísali memorandum o spolupráci na tomto dôležitom projekte.

Do roka a do dňa tu vybudujeme nový pavilón, ktorý umožní bezbariérové prepojenie medzi školou a rehabilitačnou telocvičňou, poskytne priestory na hydroterapiu, nové triedy a relaxačnú miestnosť. Každá aktivita tu bude prepojená s hmatovými pomôckami, aby deti mohli spoznávať svet cez dotyk.

Riaditeľka školy Iveta Krajčirovičová privítala nový projekt s radosťou: „V našej špeciálnej škole poskytujeme starostlivosť pre 42 detí s viacsobným postihnutím zraku, sluchu, pohybovými i mentálnymi poruchami. Viaceré z nich sú imobilné. Na rehabilitáciu do telocvične na poschodí druhej

budovy ich musíme nosiť po schodoch. Nový pavilón bude pre nás obrovskou pomocou, najmä bezbariérový prístup a hydroterapia výrazne zlepšia zdravotný stav našich detí.“

škola v Červenci je jediné miesto, kde sa deti v bezpečnom prostredí obklopenom prírodou učia vnímať svet cez dotyk. Preto sme projekt nazvali HNIEZDO Červencia – ako symbol bezpečia a priestor na rast v harmónii s prírodou.

Učiteľia však za deti bojujú hneď dvakrát – nielen vo vzdelávacom procese, ale aj mimo neho, keď musia hľadať dodatočné financie na plnohodnotnú prevádzku školy.

Příběh Abdalláha

Jmenuji se Abdalláh a jsem Palestinec žijící v Jordánsku. Moje rodina je jednou z předních rodin v uprchlickém táboře v Ammánu. Můj otec je jedním z velmi známých vůdců v palestinské věci a jedním z radikálních vůdců v naší komunitě. Byl jsem vychován v nenávisti k Židům a křesťanům, protože mi zabrali mou zemi a já jsem skončil jako uprchlík.

Jednoho dne jsem surfoval po Facebooku a viděl jsem, jak jeden z mých přátel napadá někoho, kdo píše o snech Isy al-Masiha (Ježíše). Sledoval jsem diskusi, byl jsem ohromen tím, co Isův následovník říkal, a důkazy, které sdílel z Koránu a hadísů. Bylo mi to však nepříjemné a cítil jsem potřebu mu odpovědět. Strávil jsem nějaký čas studiem, abych našel odpovědi.

Pak jsem měl sen. V něm jsem se nacházel v nějaké budově, kde jsem

studoval. Budova se začala třást a vypadalo to, že spadne. Najednou jsem z okna uviděl muže v bílém s hnědými vlasy. Obloha kolem něj byla tak jasná, že jsem viděl, jak vztáhl ruce a řekl: „Pojď ke mně. Postarám se o tebe.“ Natáhl jsem k němu ruce. Vytáhl mě z okna. Cítil jsem, že padám, a přesto jsem byl plný klidu a útěchy, že jsem v jeho přítomnosti. Spadl jsem na zelený trávník. Nikdy jsem nic takového neviděl.

Chtěl jsem se ho zeptat: „Kdo jsi?“ Měl jsem ale pocit, že ho znám už dlouho a že není třeba, aby se mi představoval. V jeho přítomnosti jsem cítil pokoj, radost, štěstí, naději a lásku. Chtěl jsem s ním zůstat stále a nechtěl jsem odejít.

Nakonec jsem sebral odvahu a zeptal se ho: „Kdo jsi?“ Odpověděl mi: „Já jsem Cesta, Pravda a Život.“ Okamžitě jsem pochopil, že On je Isa Al-Masih (Ježíš). „Chci se o tobě dozvědět víc,“ řekl jsem a On mi dal knihu. Podíval jsem se do ní a viděl jsem, že je to Injil (evangelium). Požádal mě, abych si ji přečetl.

Věřím v Ísu al-Masíha a stále jsem na cestě, abych ho více poznal. Modlete se za mne, nemohu se zde s nikým podělit o svou novou víru, protože bych mohl přijít o život. Jsem vděčný za webové stránky, které mi otevřely oči a pomohly mi ve studiu a dalším poznávání.

Slovinsko

Pavel Novotný

Julské Alpy
s nejvyšší
horou Triglav

Obyvatelstvo: 2 103 000 obyvatel; Slované 96,4 % (Slovinci 1,8 mil., Chorvati, Srbové, Bosňáci); ostatní 3,6 % (Němci/Rakušané, Italové, Maďaři).

Náboženství: křesťané 85,2 % (katolíci 82 %, pravoslavní 2 %, protestanti 1,2 %); nevěřící/ostatní 13,3 %; muslimové 1,5 %.

Adventisté s. d.: 553 členů; 272 adventistů/milión obyvatel; poměr k ČR 39 %, poměr k SR 67 %; pokles za posledních 10 let – 1 %.

Sympatická zemička na severu bývalé Jugoslávie skrývá na území menším než Morava překvapivé množství krás – krátké Jadranské pobřeží, zasněžené velikány Julských Alp, úrodné zemědělské oblasti, množství památek i největší podzemní komplex Evropy – jeskyni Postojna. Slovinci říkají, že když Bůh dokončil stvoření světa, zbylo mu od všeho trochu toho nejlepšího, co si obzvláště pečlivě šetřil – a tak to dal dohromady a stvořil Slovinsko.

V 6. století připojil přímořské území k Byzantské říši císař Justinian a následně tu prosazoval křesťanství. Jižní

Slované ale, stejně jako ti, kteří doputovali k nám, vyznávali vlastní bohy a jejich expanze se děla na úkor Byzantské říše i křesťanského náboženství.

Z Byzance, Itálie i Bavorska přicházeli mezi kraňské Slovany misionáři. Na ostrově uprostřed jezera Bled, které je asi nejznámější ikonou Slovinska, stál prý za raných Slovanů chrám bohyně Živy. Zkáza ho potkala během urputných bojů, které vedly k vynucenému obrácení pohanského hrdiny Črtomira. Črtomir dal někdy kolem roku 750 na místě chrámu postavit kostel Panny Marie. Mariánský titul

Gospa sveta přitom dodnes upomíná na pohanskou Živu. Kostel se stal posvátným střediskem Slovinců a nabyl politický význam. Až do začátku 15. století tu dosazovali na stolec kraňské vévody.

Přímořské území kolem Piranu si Byzantinci podrželi až do 9. století. V té době ale v Konstantinopoli vládli osvěcení císaři, kteří odmítali uctívání obrazů a kněžský celibát. To vyvolalo hněv papežů. Franský král Karel Veliký následně jménem římské víry

dobyl severní jadranské pobřeží. Ze Salzburgu, který Karel povýšil na sídlo arcibiskupství, pak mezi kraňské Slované přicházeli misionáři a vojáci, kteří někdy dobrovolně, ale většinou násilím už dříve započaté pokřesťanství dokončili. Pohanství se nejdéle udrželo v panonském Zadraví, nejvýchodnějším cípu dnešního Slovinska. Tady byli Slované poddaní Avarům. Aby se z jejich moci vymanili, uzavírali spojení s Bavorsy, kteří si ale jako podmínku stanovili jejich křest a podřízenost. Pokřtění vévodové pak nutili k přijetí nového náboženství vlastní poddané, kteří se tomu neváhali bránit násilím. V době, kdy se křesťanská církev rozštěpila na západní a východní, už ale bylo celé území pevně v katolických rukou.

Kraňsko a Jižní Štýrsko, pokrývající dohromady asi 90 % dnešního Slovinska, tvořily svého času součást českých zemí. V roce 1269 připadly českému králi Přemyslu Otakaru II. Už roku 1276 je ale bez boje získal Rudolf Habsburský, takže k žádné hlubší kulturní výměně

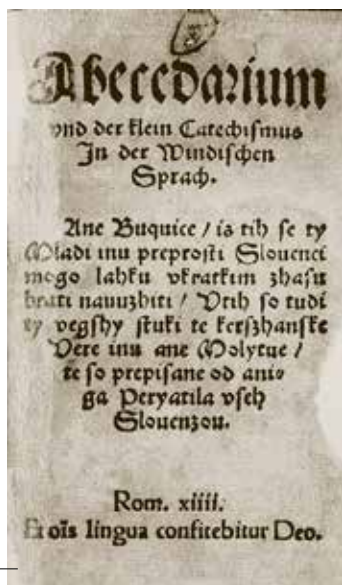
Postojnská jeskyně

nestačilo dojít. Slovinci ale z českých dějin nezmizeli nadobro. S Barborou Celjskou se oženil Zikmund Lucemburský, a když se nepřítel husitů ke konci života konečně usadil na českém trůně, stala se Barbora českou královnou. Jejich dcera Alžběta byla jako choť Albrechta Rakouského druhou slovinskou královnou českých zemí.

Slovinci měli vlastního národního reformátora. Primož Trubar se narodil v roce 1508 ve vesnici Rašica u Velikého Lašče. V Terstu se setkal s humanismem a otevřel se mu svět. Od roku 1530 sloužil ve Slovinsku jako římskokatolický kněz, ale stále víc tíhnul k reformaci.

Trubara nakonec v roce 1547 exkomunikovali a vyhnali z vlasti. Uchýlil se nejdřív do Korutan, ale osud ho zavalil dál na západ. V bavorském Rothenburgu, kde působil už jako protestantský farář, napsal Abecedarij i Katekizem (Abecedarium a katechismus). Knížka vyšla roku 1551 v první slovinské tiskárně, kterou založil v Uraču u Tübingenu a jsou vůbec prvními knihami, které kdy v jeho rodné řeči

Trubarova
knížka Abe-
cedarium
i Katekizem

Dalmatinova
Bible vydaná
roku 1583

vyšly. Po uzavření augšburského míru v roce 1555 byl Primož Trubar pozván zpátky do Slovinska, aby tam pomohl zorganizovat protestantskou církev. Tomuto úkolu věnoval deset let svého života, ale pak upadl v nemilost katolické moci a musel znovu, tentokrát už nadobro, do vyhnanství. Po návratu do Bavorska napsal Trubar dalších asi 25 knih ve slovinštině. Z nich daleko nejvýznamnější je překlad Nového zákona. Trubar zemřel v roce 1586 v Tübingenu. Slovincům dal s Novým zákonem na několik století spisovnou slovinštinu a zavedl pojem Slovinci (přesněji Slovinci). Do zavedení eura měl Trubar portrét na desetitolarové bankovce.

Na univerzitě v Německu přijal křesťanskou reformaci i další vynikající Slovinec, Adam Bohorič, který sestavil slovinskou gramatiku a založil protestantskou školu ve městě Krško. Díky této škole pak konvertoval Jurij Dalmatin. Ten s Trubarovou asistencí přeložil do slovinštiny Starý zákon a vydal ve svém rodném jazyce celou Bibli. Překladačská a vydavatelská činnost ale musela probíhat v utajení. Lutherovu Bibli, která sloužila jako předloha, propašovali do země v sudech.

Snahy a úspěchy reformátorů nemohly zůstat bez odezvy. Odpůrci

Vstup do
Postojnské
jeskyně

reformace pochopili, jak důležité je pro národ to, co reformátoři přinesli. Rozhodli se bojovat proti reformaci jejími vlastními zbraněmi. Probuzenému národu umožnili používat mateřštinu v bohoslužbě, při kázání i zpěvu. Používali Bohoričovu gramatiku a po katolických revizích přijali dokonce i Dalmatinovu Bibli. V roce 1597 založili jezuité univerzitu v Lublani a udělali z ní středisko slovinské vzdělanosti. Podařilo se jim nadechnutí zadusit a udržet národ v lůně katolické církve. Nedošlo k žádným bojům ani dramatickému pronásledování, které v 16. a 17. století sužovaly tolik zemí Evropy. Když císař František II. dal protestantům na vybranou mezi návratem do katolické církve a vyhnanstvím, většina si zvolila první možnost.

Velká většina Slovinců se dodnes hlásí k římskokatolické církvi. Zákony zaručují náboženskou svobodu menšinám, ale katolická církev má výrazný vliv na politiku.

Srbská menšina se hlásí k pravoslavné církvi s 27 500 členy. Luterská církev, největší protestantská denominace, má pouhých 7 600 členů, a dokonce i většina z nich patří k církvi víceméně formálně. Po luteránech následují

počtem Svědkové Jehovovi, letniční a adventisté.

V roce 1888 se ve městě Trbovlje narodil Albin Močnik. V roce 1906 byl na cestě za svým otcem do Ameriky, ale ještě než odplul, potkal adventisty a byl pokřtěn v německých Brémách. Stal se tak prvním slovinským adventistou, a to v době, kdy byli na celém území pozdější Jugoslávie jen první, nově pokřtění členové církve ve dvou vesnicích srbského Banátu. Močnik nakonec do Ameriky neodjel a místo toho odešel studovat na adventistický seminář v německém Friedensau.

J. F. Huenergardt, jeden z prvních průkopníků adventismu v Evropě, inspiroval Močnika, aby se vrátil šířit zprávu o Kristově blízkém příchodu doma. Dříve než odcestoval, začal bratr Albin učit německé evangelisty Maxe Ludewiga a Alfreda Tomase slovinskou. V roce 1908 přijel první slovinský adventista do rodné země, neví se ale nic o jeho samostatné práci v době, kdy tam byl. Ví se jen, že první adventisté ve Slovinsku byli německé národnosti.

Už v roce 1909 odešel Močnik do Zagrebu, pak do Bělehradu a postupně sloužil jako překladatel a pomocník dvou výše zmíněných německých kazatelů při misii v různých částech Jugoslávie. Jako nadaný básník připravil k vydání v roce 1917 první adventistický zpěvník pro jugoslávské národy, sloužil jako redaktor dvou časopisů a napsal řadu biblických studií. Byl prvním domorodým předsedou Jugoslávské unie a profesorem Bible a církevních dějin.

První sbor Církve adventistů sedmého dne na slovinském území založili v roce 1918, ještě před rozpadem Rakousko-Uherska, v Mariboru. Protože ale zdejší adventisté, stejně jako

průkopníci adventismu mnohde jinde v Evropě, byli německé národnosti, odešla většina z nich po válce do Rakouska a Německa. První slovinští adventisté po Močnikovi byli až v roce 1926 manželé Bolkovičovi z vesnice Rucmanci, které našel knižní evangelista, a rodina Virtičova z Korušky, která přišla do kontaktu s adventisty v Rakousku. Jejich tehdy tříletý syn Mihael se později stal kazatelem, a když v roce 2008 slavili adventisté 100 let působení církve ve Slovinsku, byl 85letý bratr Virtič jako nejstarší kazatel hlavním řečníkem.

Teprve v roce 1940 se do Slovinska vrátil Albin Močnik, aby v Mariboru vedl evangelizační přednášky a s pomocí dalších prošel okolí jako knižní evangelista. Nyní je v zemi 13 sborů. Členové církve adventistů jsou vcelku rovnoměrně zastoupeni ve všech věkových skupinách. V Lublani probíhá mládežnický projekt zakládání nových sborů. Slovinští adventisté byli mezi prvními, kteří začali k evangelizaci kreativně využívat internet a další moderní média. V obci Rogaška Slatina probíhají konference, kde se setkávají kazatelé ze Slovinska, dalších zemí bývalé Jugoslávie i Trans-Evropské divize, která sdružuje 27 států a teritorií od Grónska až po Kypr.

Adventisté provozují rozhlasové vysílání a do slovinštiny postupně překládají knihy. Donedávna byla literatura dostupná jenom v srbochorvatštině, maďarštině a němčině. Srbštinu a chorvatštinu sice Slovinci bez problémů ovládají, ale vzhledem k národnostnímu napětí je nedostatek slovinských knih na překážku. Teď mají slovinští adventisté vlastní nakladatelství a vlastní korespondenční kurz Bible.

Když církev v roce 2008 slavila stoleté jubileum, udělala maximum pro to,

aby ho využila k seznámení veřejnosti s adventismem. V muzeu v Lublani vystavili expozici o víře a činnosti adventistů. Po celé zemi pořádali koncerty, panelové diskuse, zdravotní programy, recitace poezie a televize odvysílala několik programů o adventistech.

Slovinská církev byla mimořádně aktivní v pomoci běžencům, kteří v letech 2015 a 2016 proudili ze Sýrie i odjinud do Evropy. ADRA Slovinsko, s podporou Sdružení adventistických podnikatelů, vzala kromě vlastní země pod svoje křídla koordinaci veškeré pomoci uprchlíkům v Řecku, včetně lékařské.

Až pojedete přes Slovinsko na letní dovolenou, vzpomeňte si, že jste v misijním poli. Zatímco v Chorvatsku je církev adventistů podobně silná jako v České republice a ani Maďarsko a Rakousko na tom nejsou na evropské poměry nijak zle, slovinská církev je maličká. Jenom u zbývajícího souseda, v Itálii, je v poměru k populaci ještě méně adventistů. Jazyková bariéra, která nás od Slovinců dělí, je zanedbatelná, a tak na nás Bůh možná čeká, abychom pomáhali připravit i tuto Bohem milovanou zemi na Ježíšův návrat.

Lublaň,
hlavní město
Slovinska

Vůdcovský kurz absolvovalo na Moravě 25 lidí

Lukáš Jureček,
vedoucí Klubu Pathfinder v Moravskoslezském sdružení

V sobotu 7. září 2024 proběhla v rámci bohoslužby ve Valašských Kloboukách slavnostní graduace absolventů vůdcovského kurzu Klubu Pathfinder, realizovaného Moravskoslezským sdružením CASD. Vůdcovský dekret obdrželo 25 nových vůdců z 16 sborů, kteří tak uzavřeli své roční studium a sérii 6 setkání, která byla tematicky zaměřená na různé druhy služby dětem.

Součástí výuky tedy nejsou jen tábornické předměty, jako jsou třeba uzlování, lukostřelba, šifrování či „přežití“, ale věnujeme se také psychologii, pedagogice, právním otázkám spojeným s pobytem v přírodě a s činností s dětmi, a hlavně oblasti duchovního rozvoje. Absolventi kurzu tak mohli zažít nejen sjíždění řeky či slaňování ze skály, ale také si vyzkoušeli roli učitele v dětské sobotní škole nebo se spolu s ostatními sdíleli o myšlenky z Božího slova při táborových pobožnostech.

Kurz tak kombinuje interaktivní přednášky s aktivitami a hrami, v rámci nichž si účastníci mohou teoretické informace vyzkoušet na vlastní

kůži. Třeba právě tematika „přežití“ se přímo nabízí, a tak hned na začátku týdenního tábora se místo nastěhování do pohodlných podsadových stanů dozvěděli, že mají odevzdat vše, co se jim nevejde do jedné plátěné tašky, a také všechnu elektroniku včetně mobilních telefonů. Poté dostali mapu, prastarý tlačítkový telefon pro případ nouze a instruktoři se s nimi rozloučili. Mnohé tak čekala nezapomenutelná noc.

Mezi praktické cíle kurzu patřila také inspirace a do programu tak bylo zařazeno množství „dílů“, jejichž smyslem nebylo něčemu se naučit,

ale nechat ochutnat a motivovat účastníky k dalšímu rozvoji aktivity, která je zaujala. Zde můžeme zařadit např. ochutnávky netradičních sportů, jakými jsou například lakros či kin-ball,

nebo rukodělné dílny, ve kterých si mohli vyzkoušet práci s kůží, dřevem, papírem či provazy. Významnou mírou jsme se věnovali i přírodě a jejímu poznávání a nemohu vynechat ani základní kurz zdravotní péče.

Nejvíce si však cením času stráveného při vzájemném sdílení, v řízených i spontánních diskusích. Otevírali jsme silná a závažná témata, jakými jsou šikana, alkohol, sexualita či motivace

děti pro budování vztahu s Bohem. Klíčovým tématem bylo i naše osobní povolání do služby dětem a odevzdání se Bohu.

Pokud bych však měl shrnout celý kurz do jedné myšlenky, chtěl bych vzpomenout jeho motto, jež bylo inspirováno biblickým textem z knihy Izajáše: „*Ale ti, kdo očekávají na Hospodina, nabývají nové síly, vznášejí se na křídlech jako orli; běží, a neunaví se, chodí, a neochabnou*“ (Iz 40,31). Motto tedy zní: „Vzlétnout k obzorům“. Nese v sobě výzvu k odvaze odpoutat se od všedního i od toho, co nás svazuje. Zaslubuje nadhled, který je předpokladem moudrosti a přibližuje nás k našemu úžasnému Bohu, který nás touží pozvednout a obdarovat dary pro službu jemu.

A tak i mým největším přáním pro skvělou skupinu nových vůdců je právě ta odvaha vzlétnout výš. Nebát se klást si vysoké cíle nebo čelit velkým výzvám, protože na ně nebudeme sami. S Božím povoláním totiž přichází i jeho podaná ruka.

První křty na ostrově Ifira na Vanuatu

Kieira Bridcutt, Adventist Record

Dne 30. listopadu 2024 byli na ostrově Ifira na Vanuatu pokřtěni dva mladí lidé. Byly to úplně první křty Církve adventistů sedmého dne na tomto ostrově.

Oba mladí lidé navštěvovali pravidelně na ostrově sobotní bohoslužbu a následně se rozhodli pro křest.

K této významné události došlo dva dny po otevření sboru Církve adventistů sedmého dne na ostrově, 28. listopadu 2024, přesně 112 let poté, co adventisté vstoupili na Vanuatu v roce 1912. Sbor byl pojmenován „Peter Terepakoa Memorial“ podle jednoho ze zesnulých průkopníků na ostrově.

První bohoslužbu v nově postavené modlitebně vedl kazatel John Leeman. Během bohoslužby při otevření sboru pastor Leeman hovořil o kazateli

Simonu Garaeovi, který v 90. letech minulého století pádloval na kánoí podél ostrova, aby navštívil lidi žijící na ostrově a hovořil s nimi o sobotě a biblické pravdě.

„Kdyby tu dnes byl zesnulý pastor Simon Garae, byl by opravdu šťastný,“ řekl pastor Leeman.

V tento památný den promluvila také Anna Sethová, která vzpomenula na dobu, kdy jako knižní evangelistka v roce 1993 navštěvovala s knihami lidi na ostrově.

Během programu byl také oceněn adventistický učitel Allan Martin za své úsilí, které vynaložil při organizování sobotních bohoslužeb pro skupinu studentů v době, kdy v letech 2004 až 2005 na ostrově vyučoval.

Bible⁺

Ilustrované studium Bible

Bible⁺

Ilustrované studium Bible

Pomocí této učebnice lze názorným způsobem seznamovat zájemce s Biblí.

Bohatě ilustrovaná publikace je přednostně určena pro práci s lidmi se speciálními potřebami. Při výuce je třeba, aby všichni účastníci na probírané téma dobře viděli.

7,5 × 20,5 cm / 90 stran / drátěná kroužková vazba

Objednávky přijímá Advent-Orion, spol. s r. o., Roztocká 44/5, 160 00 Praha 6 – Sedlec,
e-mail: expedice@adventorion.cz, tel.: 603 553 625, www.adventorion.cz